

4.
SAYI

gazete ilahiyat

Soran Sorgulayan Bilinçli Gençliğe

eve dön
Şarkıya dön
kalbine dön

İÇİNDEKİLER

02

Ramazan
Dosyası

11

Akif Emre İzler

13

Tarihselcilik

15

Bilim Köşesi

21

Başucu

29

Kültür ve
Sanat

31

İslam'ın İlk
Beldeleri

41

Kadrajimdan

49

Vefa Köşesi;
Esma Hanife

Yazı İşleri Sorumlusu
Fatih AKYOLCU

TASHİH Ekibi
Mehmet TAŞAN
Merve BODIR
Hasna PARA
Kadriye KAYA

Grafik Tasarım
Serap KARAGÖZ

Editör
Serap KARAGÖZ

Editörden

Selamünaleyküm.

Malumunuz dünya yeni bir döneme, düzene girmiş bulunmakta. Pandemi; alışkanlıklarımızı, yaşam şekillerimizi ve şartlarımızı birer birer değiştirmek suretiyle hayatımızın her alanına etki etti. Ancak değişmeyen değerlerimiz bizleri diri tutmaya devam ediyor. Evet Ramazan, asırlardır Müslümanların kalplerinde gerçekleştirdiği sevinci bu sene de ertelemeden oluşturdu. Belki buruk geçti ama onarılmak biraz da kişinin kendisine bağlıdır. Ramazanın şifasından nasiplenenden olmuşuzdur inşallah. Değişmeyen başka bir olgu olan çalışma ve üretim gerçeğinin sonucunda bu sayımızı da hayırlısıyla sizlere ulaştırmış olduk. Bu ay, Ramazan ve dünyanın ana gündemi Covid-19 ana tamamızı oluşturdu. Siz değerli arkadaşlarımızın da göndermiş olduğu birbirinden güzel yazılar, şiirler, fotoğraflar sayesinde oluşan mevcut içeriğin, evlerimizde kalmak mecburiyetinde olduğumuz şu kasvetli günlerimize nefes aldırarak bir pencere olmasını umuyoruz. Daima söylediğimiz gibi; yazın hayatına katılmanız ve üretimin gururlu tadına bakmanız için bizler buradayız. Bu konuda en ufak bir heves ve isteğiniz varsa çekinmeden, ertelemekten içinizdeki yeteneği ortaya çıkarın ve dilediğiniz konuda; dilediğiniz türde yazılarınızı yazıp bizlere ulaştırın. Tüm yazılarınız bizler için çok kıymetli hepsini ayrı ayrı okuyup değerlendirip sırayla yayıma hazırlıyoruz.

Ben ve tüm dergi ekibi hazırlık aşamasında eğlenerek ve büyük bir heyecanla çalıştık. Sizlerin de aynı duygularla okuyacağından şüphem yok. Ekipçe öneri, görüş ve yorumlarınızı merakla bekliyoruz.

Rabbim hepimize sıhhat ve selamet nasip etsin, Ramazan bayramımız şimdiden kutlu ve mübarek olsun.

Yeni sayılarda görüşmek üzere.

kainatın varoluş mevsimi

Ramazan

Fatih AKYOLCU

Ramazan, insanlık için bir oluş mevsimi; beşerin, varlığın, hakîkatin, tabiatın ve en önemli Yaratıcının varlığını bizzat tecrübe edip en derinden hissettiği bir varoluş mevsimi. Mü'min, yaşadığı süreçte tüm kainata meydan okuyan bir edaya sahip olduğunu ve bunu yüce Yaratıcının "Eşrefu'l-Mahlukat" tabirine dayandığının idrakiyle tabiatın eşsiz doruklarına seyre dalma imgesini yaşantılarına serpiştiriyor.

Ramazan orucu, bir ay boyunca tabiatla kurduğumuz ilişkiyi bir bakıma altüst ediyor ve tabiatla dolaylı olmayıp, doğrudan yaşadığı için üretken, katıksız bir iletişim/ilişki kurmamıza imkân tanıyor. Böylelikle İnsan tabiatın ulaşılammış mekanlarını, bizzat doğa'yı, eşyayı bambaşka bir hâlet-i ruhiye ile soluyarak keşfedebilme imkânına ulaşıyor; bir yandan eşyanın hakîkatini, öte yandan da insanın kendi değerlerini -zaaflarını ve erdemlerini- fethetme sürecini

2 bilkuvve yaşıyoruz.

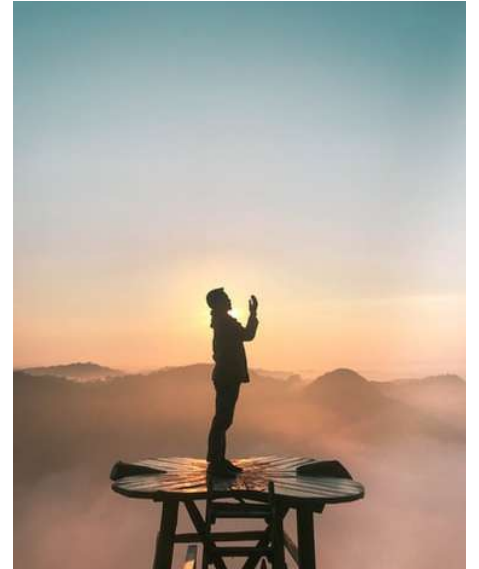

Ramazanın kendine has fetih olgusu, insanın nazarında ayrı bir konumda makamlanan, arınma ve arındırma faaliyetini, her insanın iç dünyasında ayrı anlam bulma yetkinliğine ulaştırıyor insanı. Fethin, bir açılma eylemi; kapıların, gönüllerin ve zihinlerin fethedilmesini fiili olduğunu düşünecek olursak, insan, Ramazan'da her şeyden önce bizzat kendisini tecrübe ediyor, varoluşunu yaşıyor adım adım, her ân, aç durarak pür dikkat tabiatın sesine kulak kesilerek: Tabiatı-Kâinatı dinliyor, şeffaf havasını, berrak suyunu, muhtelif renklerini, zengin kokusunu ve İslam'ın dokusunu başka türlü soluyarak, yaşayarak tabiatı bütün yönleriyle tecrübe ediyor.

Bu, Mü'min perspektifinden bakıldığında özümsemenin kazandırdığı bir özellik olarak çıkar karşımıza. Yaşanan tecrübeyi olağanüstü kılan değer, doğrudan oruç üzerinde yoğunlaşıyor olmasıdır.

Bir ibadet üzerinden İslâm'ın insandan talep ettiği bütün emirler, ilkeler, tasavvurlar eş zamanlı olarak harekete ve hayata geçiriliyor.

Yani biz, oruç tutmakla sadece oruç tutmuş olmuyoruz; orucun bizi tutmasına, tutup kaldırmasına, başka bir düzleme taşımasına da tanıklık etmiş oluyoruz. Böylelikle varlığa, topluma, tabiata ve hakikate dâir bütüncül bir anlam haritasını ve pratiklerini de aynı anda hayata geçirmiş oluyoruz. Ramazan mevsiminde yaşanan her anın, insan hayatına unutulmayacak argümanlar sunduğu ve hayatın her alanını kuşatıcı etkisiyle ilk günden son güne etkisinden hiçbir eksiklik barındırmayan bir atmosferi yankılanır/yankılanacaktır. Ramazan, ruhumuzu tekrardan yeşertecek, üstümüzden ölü toprağı alıp götürecektir.

Ramařan mevsiminde yaşanan her anın, insan hayatına unutulmayacak argümanlar sunduğu ve hayatın her alanını kuşatıcı etkisiyle ilk günden son güne etkisinden hiçbir eksiklik barındırmayan bir atmosferi yankılanır/yankılanacaktır.

Ramařan, ruhumuzu tekrardan yeşertecek, üstümüzden ölü toprağı alıp götürecektir.

FIRSATLAR AYI RAMAZAN

SÜMEYRA TURSUN/ İLAHİYAT FAK. MEZUN

Bizleri Ramazan nimetiyle şereflendirip bu mübarek aya eriştiren Rabb'imize hamdolsun. Salât ve selam hayırlarda esen rüzgar misali bizlere örnek olan Muhammed Mustafa'ya (s.a.v) olsun. Bizler teknoloji çağı gençleriyiz. Bu çağ öyle bir çağ ki bilgi elde etme imkanı hiç olmadığı kadar kolay olmakla beraber, bilgiyi kalbimize nakşedip amele dökmek oldukça zor. Hepimiz, her birimiz; bilgili fakat bilinçsiziz.

Seyyid Kutub (rahimehullah) 'Yoldaki İşaretler' kitabında sahabe için 'Örnek Kur'an Nesli' başlığını atar ve sahabeyi sahabe yapan üç özellikten bahseder:

- 1- Bu neslin beslendiği kaynak sadece Kur'an-ı Kerim idi.
- 2- Kur'an-ı Kerim'i sadece Allah'ın emirlerini öğrenmek ve öğrendiklerini hemen pratiklerine aktarmak için okumuşlardı.
- 3-İslam'a giren bir sahabe, geçmiş cahiliye hayatıyla bütün bağlarını koparmakta idi.

Esefle belirtmek istiyorum ki - Rabb'imın rahmet ettikleri müstesna- gençler bu bilinçten uzaktırlar. Ümmetin dirilişi onlardan bekleniyorken, onların isimleri sorun kelimesiyle özdeşleşmiştir. Oysa bugün hiçbir gencin yaratılış, yetenek, istek ve heves bakımından sahabeden farkı yoktur. Ramazan ayını bir fırsat bilip bilinçlenmeli, yeniden dirilmeliyiz.

Ömer, (r.a.) "Ramazan geliyor diye sevinmek imandandır." diyor ya bizler de imanımız için Ramazan ayı bir fırsattır düsturu ile adım atmamız bu aya. Belki de "Bu aya neden Ramazan adı verilmiştir?" sorusuna yanıt arayarak başlayabiliriz bilinçlenmeye. Ramazan, "ramaz" kökünden gelir ve yakmak demektir. Bu ay öyle bir aydır ki günahlarımızı yakıp yok eder. Bu ay öyle bir aydır ki hakkını vererek bu ayı geçireni şehidlerin önüne geçirir. Talha bin Ubeydullah (r.a) anlatıyor: "Beraber Müslüman olmuş iki adam Allah Rasûlü'ne (s.a.v) geldiler. Onlardan biri ibadet hususunda diğer arkadaşından daha çalışkandı. İbadetlere düşkün olanı bir savaşta şehid oldu. Diğer arkadaşısıya bir yıl sonra vefat etti. Onun vefatından sonra bir rüya gördüm. Kendimi cennetin kapısında gördüm. Vefat eden iki arkadaş da oradaydı.

Cennetten biri çıktı ve ikinci vefat edeni cennete girmesi için çağırdı. Sonra şehid olanı girmesi için çağırdı. Bana döndü ve 'senin henüz zamanın gelmedi' dedi. Talha bu rüyayı insanlara anlattı. İnsanlar çok şaşırdı ve rüyayı Allah Rasûlü'ne (s.a.v) sordular.

- Neden şaşırdınız?
 - İbadet konusunda daha çalışkan olan ve sonrasında şehid olan cennete arkadaşından sonra girmiş.
 - Cennete ilk giren arkadaşından bir sene sonra vefat etmedi mi?
 - Evet.
 - Ramazanı idrak edip orucunu tutmadı mı?
 - Evet.
 - Bu sürede Allah'a secde etmedi mi?
 - Evet.
 - İkisinin arasındaki fark yer ile gök arasındaki fark kadardır." (Müsned)
- SubhanAllah. Nasıl bir ay ki hakkıyla idrak edeni şehidin önüne geçiriyor.

Ramazan ayı bittiğinde heybemizde olmasını istediğimiz amelleri belirleyip bir program yapmakla başlamalıyız. Her ibadette olduğu gibi halis bir niyet ve dua ile başlamalıyız bu programı hazırlamaya. Programımızı Ramazan'ın ruhuna, vaktimize ve yapabileceklerimize uygun bir şekilde hazırlamaya dikkat etmeliyiz. Kur'an ayını Kur'anla tanışmak için bir fırsat bilmeli, meal ile okumalı ve ayetler üzerinde uzun uzun tefekkür etmeliyiz. Kuşluk, abdest, teheccüd namazları gibi. Bol bol tevbe ve istiğfarda bulunmalıyız. Rabb'imizden bize gelecek hayırların engeli olan masiyetlerden kurtulmanın yolu, arınma vesilesi olan tevbe ve istiğfarı çoğaltmaktır. Bizleri Ramazan'a eriştiren Rabb'imiz, bizleri bu ayın hayırlarına muvaffak kıl. Arınan, bağışlanan, rahmete erişen ve Firdevs'i hak eden kullarından eyle. (Allahumme amin)

Bizler teknoloji çağı gençleriyiz. Bu çağ öyle bir çağ ki bilgi elde etme imkanı hiç olmadığı kadar kolay olmakla beraber, bilgiyi kalbimize nakşedip amele dökmek oldukça zor. Hepimiz, her birimiz; bilgili fakat bilinçsiziz.

"Kul bir günah işlediğinde, kalbinde siyah bir nokta belirir. Eğer o günahından tevbe edip uzaklaşırsa kalbi saydamlaşır. Eğer tevbe etmeyip günah işlemeye devam ederse, o siyah nokta artar ve kalbi istila eder. İşte Yüce Allah'ın Kur'an'da zikrettiği kalp kirlenmesi, budur." (Müsned, İbni Mace.)

Hayrın İnkılabı

Ruhumuzun baharı olan güzel ay, mübarek ay; Ramazan hayırlısıyla geldi. Bu Ramazan yaşlı olsun, genç olsun, fark etmeksizin her Müslüman için yeni bir deneyim sunacak. Cemaatsiz ve camisiz bir Ramazan geçireceğiz. Kolektif ruhtan, güçlü ve yapılı bir bağdan mahrum olacağız. Müslüman olmanın ve acıya tahammül edebilmenin bir gereği olarak, işin güzel tarafına bakmalıyız. Asırlar önce Hz. Musa (a.s) ve kardeşi Hz. Harun'a (a.s) gelen '..evlerinizi kıblegâh edinin...' ilahi mesajı, mescitlerden mahrum kalan biz 21. asrın mahzun Müslümanlarına da ışık oluyor. Ayete riayet ederek evlerimizi birer namazgâh edinirsek aslında İslâm'ın o her zaman bahsedilen özelliğini yani hayatın ta kendisi olduğunu, İslâm'ın kendi içimizde olduğunu göreceğiz. Koca dünyanın küçük odalarımıza sığışına şahitlik edeceğiz, halbuki her zaman öyleydi. Ramazan her daim bizlere içe dönme ve muhasebe etme fırsatı sunar, şimdilerde bu fırsatı sunan bir sebebimiz daha var. Bu cebri inziva bizlere kendimizi hatırlatacak. Olağan akıştan koptuğumuzu sanırken aslında o akışın normal seyrine nasıl dönüş yaptığımızı göreceğiz. Peki hepimizin bir şekilde parmağının olduğu bu felaketin güzel bir tarafı var mı, yoksa bizler mi güzelleştireceğiz? Hem var hem de bizler güzelleştireceğiz. Bu musibet biraz da rahmet içeriyor çünkü ilahi ikazlar ve şefkat tokatları kendimize gelmemiz, özümüze dönmemiz ve yanlışı fark etmemiz için tıpkı uyarıcı birer elçi gibi görev yapıyorlar. Biz kendimize gelmez ve gelmemekte diretirsek zorla getiriliyoruz nitekim bu Ramazan, yanı başımızda açlık çeken kardeşlerimiz dururken enaniyetimizi tatmin etmek için kurduğumuz göz dolduran sofralarda ağırlayacağımız misafirlerimiz olmayacak. Ailemizle kuracağımız basit mütevazı hatta bazen geçiştirmeli sofralar kurulacak ve asıl güzelliğin sadelikte olduğunu idrak edeceğiz. Sosyal medya denilen kapital vebayı beslemek için gidilen samimiyetsiz programlar yok, esas olanın kendimizle ve ihmal ettiğimiz sevdiklerimizle yaptığımız somut paylaşımlar olduğunu tadacağız. Bu süreçte yazılıp çizilenlerin, yapılan ikazların, bahsi geçen güzellemelerin basiretsiz olana hiçbir etkisi olmayacağı konusunda mutabık olduğumuzu düşünüyorum. Basiretsizlere basiretler dileriz. Eve döndük, şimdi kalbimize dönme zamanı.

Serap KARAGÖZ/ İlahiyat 3. Sınıf

Her zerremiz Allah'ı her an tespih ederken her zerrenin bütünü olan insan neden Allah'ı az anıp az hatırlar? Yoktan da vardan da var edene varlık sebebimizin hakkını vermeyen/veremeyen bir dünya insan mahlukuyuz. Afrika'da su bulamayan ama Allah'ı anmaktan vazgeçmeyen, isyanı aklına getirmeyen kardeşlerimiz varken bizler nasıl noksanların doruklarındaki maneviyatımızı unutup noksanların dibindeki maddiyatımıza takılıp isyan edebiliyoruz? Önünde el pençe divan duracağımız insanlara gösterdiğimiz saygıyı Allah'a gerçekten gösteriyor muyuz? Sizler de biliyorsunuz ki dış mihrakların yönettiği içsel düşmanımız da var bizim. Bize (Müslümanlara) dayatılan bunca bilinçaltı yükünden kim kurtaracak bizi? Milli vitrinlere kaldırdığımız aklımızı tahmini olarak ne zaman çıkarıp kullanacağız?

Bilincimiz nasırlı ve güdük. Nasırı onarmalı, eksikliği gidermeli...

İbrahim Ethem Hazretlerinin (k.s):

"Açığı kapa, kapalıyı aç!

Dilini kapa, elini aç!

Cimriliği kapa, cömertliği aç!

Tembelliği kapa, gayreti aç!

Gıybeti kapa, hüsn-ü zannı aç!

Boş işleri kapa, nafileleri aç!"

dediği şu sözler minvalimizin bir parçası olmalı. Zararın neresinden dönersek dönelim kâr olduğunu, "Allah'ın bizi unutmadığını" unutmayalım. Corona ve Ramazan'ın vesile olduğu inzivamızda sağlıklı bilinçle, sağlıklılıkla kalalım.

Sümevra Çay/ İİBF 1. Sınıf

Verde O Eski Ramazanlar

Osmanlı döneminde zengin köşk veya saraylara davet edilen misafirlerin yanında durumu olmayanlar için de sofralar kurulurdu. İftar sahipleri durumu olmayanlar için keseler içerisinde altın veya gümüşler hediye verirdi. Buna 'Diş Kirası' denir

Zimem defteri veresiye defteridir. Ramazan günlerinde zenginler dükkan ve manavlara gider, defterin rastgele sayfalarını yırtarak borcunu öderdi. Borcu olan da borcu ödeyen de birbirini görmez, bilmezdi.

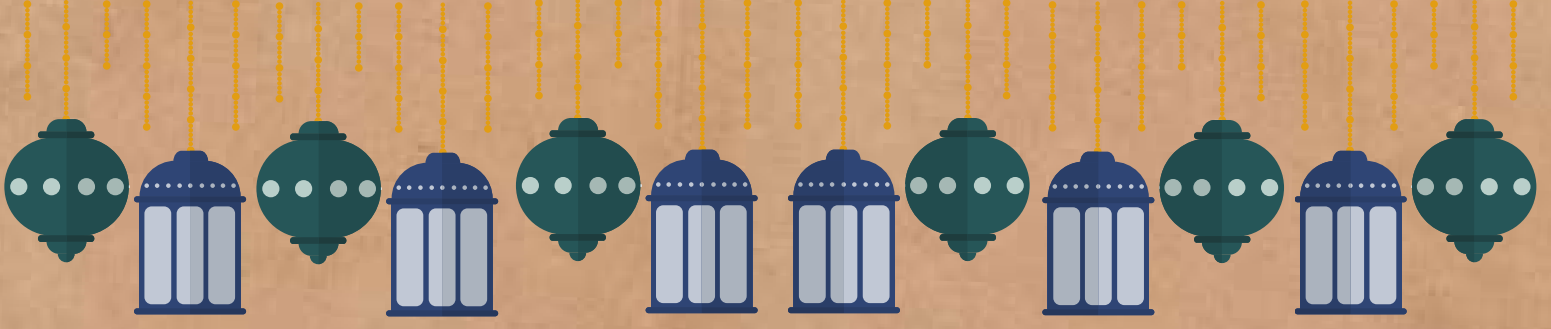
Resûl-i Ekrem (sav) sahura kalkmış ve bunu ümmetine de tavsiye etmiştir. Sahur yemeğinde "bereket" olduğunu ifade etmiş ve sahur yemeğinin, Müslümanların orucu ile ehl-i kitabın orucu arasındaki en önemli farklardan biri olduğunu belirtmiştir. Sahurun oruca dayanma gücü verdiğini, maddi-manevi bereketlere vesile olacağını bildirmişlerdir.

Sahur vakti habercileri davulcu geleneği Osmanlı'dan bu yana devam etmekte. Eşsiz bir güzellik ile tokmak sesi ve söyledikleri maniler eski Ramazanları anımsatan türden.

Hoş geldi sefa geldi,
On bir ayın sultanı.
Ramazanla uyandı,
Mümin nura boyandı,
Müminlere nimettir,
İlk on günü, rahmettir,
Bu ayda oruç tutmak,
Büyük bir ganimettir.

Teravîh, Ramazan ayına mahsus olmak üzere yatsı namazından sonra kılınan namazı ifade eder. İnsanlar iftarını aştıktan sonra camilere akın edip saf saf bu lezzetli ibadeti, eda ederler. Salavatların, duaların, zikirlerin avuç avuç yükseldiği bu ayın manevi atmosferi sizi olağanca kucaklar.

Bir perde...

Perde önünde seyirciler, arkasında söyleyenler. Bir tarafta halk adamı ve doğrucu Karagöz, diğer tarafta kibar ve bilgili Hacivat. Eski Ramazanların vazgeçilmez eğlencelerinden olan gölge oyunu şimdilerde de devam ediyor.

Ramazan sofralarında bereket anlamına gelen hurma meyvesi, neredeyse bu ayın olmazsa olmazı. Birçok eve yalnızca Ramazan ayında ve özellikle de iftar saati oruç açmak için giriyor. Orucu su ve hurmayla açmaları aynı zamanda Peygamber Efendimiz'in (sav) sünnetidir.

ASR-I SAADET'TEN RAMAZAN HATIRALARI

Kadriye KAYA/ İlahiyat 2. Sınıf

Hazreti Ebubekir (r.a) kavurucu bir yaz günü oruç tutmuştu. Akşam iftar sofrasında da sadece bir tas soğuk su vardı. İftar vakti gelince soğuk su ile orucunu açmak için bardağı ağzına götürdü. Fakat bardağı ağzına götürmesiyle bırakması bir oldu. Bir anda hıçkırıklara boğuldu. Yanındakiler Hz Ebubekir'in (r.a) bu haline bir anlam vermediler. Hz Ebubekir (r.a) kendine gelince neden bir anda hıçkırıklara boğulduğunu sordular. Hz Ebubekir (r.a) şöyle cevap verdi: Bir gün Allah Resulü (sav) ile otururken eliyle bazı hareketler yapıyordu. Sanki karşısında birisi varmış gibi ona, git diyordu. "Ya Resulallah elini iter gibi hareket yapıyordunuz?" diye sordum. Şöyle cevap verdi; "Dünya yanıma geldi kendini bana kabul ettirmek istedi, git dedim kendini bana kabul ettiremezsin dedim. Yeminler olsun sana, sen benden kaçıp kurtulsan senden sonrakiler benden kurtulamayacaklar, kendimi onlara kabul ettiririm" dedi. Hazreti Ebubekir: "Ben de bu soğuk suyu içerken dünyayı kabul edenlerden mi oldum diye ağladım"

Ramazan'da siyah iplik ile beyaz ipliğin birbirinden ayırt edileceği zamana kadar yiyip içmeye izin veren âyete gelince, Adî bin Hatem, bir siyah, bir de beyaz iplik alıp, yastığının altına koydu. Gece bunlara bakıp ayırt edemeyince, oruç zamanını da bilemedi. Sabah vaziyeti anlatınca, Resulullah, 'Senin yastığın enli ve uzunmuş' diye latife etti. Âyetin mecaz olup, siyah ve beyaz ipliğin, gece karanlığı ile gündüz aydınlığı demek olduğunu söyledi. Nitekim âyetin sonunda 'şafak sökene kadar' ibaresi bunu ifade ediyordu. Kays bin Sırma, Ramazan günü yorgun argın evine geldi. İftar etmeden uyuyakaldı. Böylece hiç yemek yemeden ertesi günün orucuna başladı. Gün ortasında bayıldı. Bu hâl Resulullah'a (s.a.v) haber verildi. Sahuru meşru kılan âyet nâzil oldu. Sahabe, imsak ve iftarda ezana itibar ederdi. Bilâl Habeşî, önce; İbni Ümmi Mektum da sonra ezan okurdu. Hazret-i Peygamber (s.a.v) 'İbni Ümmü Mektûm'un ezanını işitinceye kadar yiyin için' buyurdu. Zira Bilâl'in ezanı uyuyanları uyandırmak içindi. İftar için de Kur'an-ı Kerimde 'Sonra orucu, geceye kadar tamamlayın' meâlindeki âyeti, 'Gece gelip, gündüz kaybolunca, yani güneş kaybolunca iftar edin' şeklinde tefsir buyurdu.

AKİF EMRE İZ'LER

2 Mart 1957 senesinde doğan yazarımız gazete, dergi çalışmaları ile birlikte belgesel çalışmaları da yapmıştır. Birçok derginin yayın yönetmenliğini (Mavera sanat-edebiyat dergisi, Akabe, İnsan Yayınları gibi) yapmış, aynı zamanda Yeni Şafak Gazetesi'nin kurucuları arasında yer alıp, yayın yönetmenliği görevinde bulunmuştur. 8 Mayıs 2017 senesinde HABERİYAT.COM isimli haber sitesini kurup yayın yönetmenliği görevindeyken 23 Mayıs 2017 yılında vefat etmiştir. Hayatına dair çok ayrıntılı bilgiler bulunmayan Âkif Emre'nin, İZ'ler kitabı günlük gazetede yayınlanan yazılarından oluşuyor. Âkif Emre kitabın önsöz kısmında her kitabın bir serüveni olduğunu, bu serüveni de önce yazarın yaşadığını, sonra da okuruyla paylaştığı bir kader olduğunu ifade etmiş. İZ'ler kitabında da dünya turuna çıktığı serüvenini (Zahidan, Edinburg, Bakü, Londra, New-york Kahire ve saymadığım birçok yer) ve bu serüvende gördüklerini, yaşadıklarını, en önemlisi de hissettiklerini bizlerle paylaşmakla kalmamış; elbette geçmiş, gelecekle buluşturmuş.

İZ'lerin doğuş hikayesi ise şöyledir: Âkif Emre, ilkokul yıllarındayken kitaplığındaki kitapların listesini ve okuduğu kitapları not aldığı kareli bir harita metot defterinin olduğunu ve önemli gördüğü roman özetlerini yazdığını ama asıl hikâyenin defterin arka kapağında yer aldığını belirtiyor. Defterin arka kapağında büyükçe bir dünya haritası olduğunu ve defteri her eline alışında kıtalar dolaştığını, ülkeler gezdiğini ifade ediyor. Âkif Emre'nin dünyayı keşfetme tutkusu küçüklüğünden beri varmış aslında. Mavi tükenmez bir kalemle gezip görmek istediği yerlere dair bir yolculuk rotası çizdiğini, kitabı oluşturanın da aslında haritadaki rotanın izdüşümü olduğunu ve harita metot defterini de hâlâ sakladığını (Allah rahmet eylesin) ama çocukken çizdiği rotanın tamamlanmadığını ve katetmesi gereken çok yol olduğunu da bizlerle paylaşıyor.

"Hiç kimsenin Kudüs'ü, Filistin'i gerçekten kendi meselesi gibi dert ettiğine inanmıyorum. Ama ben Kudüs'ü savunmak için yapabileceğim her şeyi yapmak için buradayım ve sonuna kadar burada kalacağım. Şimdi sen ülkeneye dönecek günlük hayata dalcaksın. Huzur içinde ibadetini yapıp Mescid-i Aksa'yı çoktan unutmuş olacsın. Ama ben buradayım. "

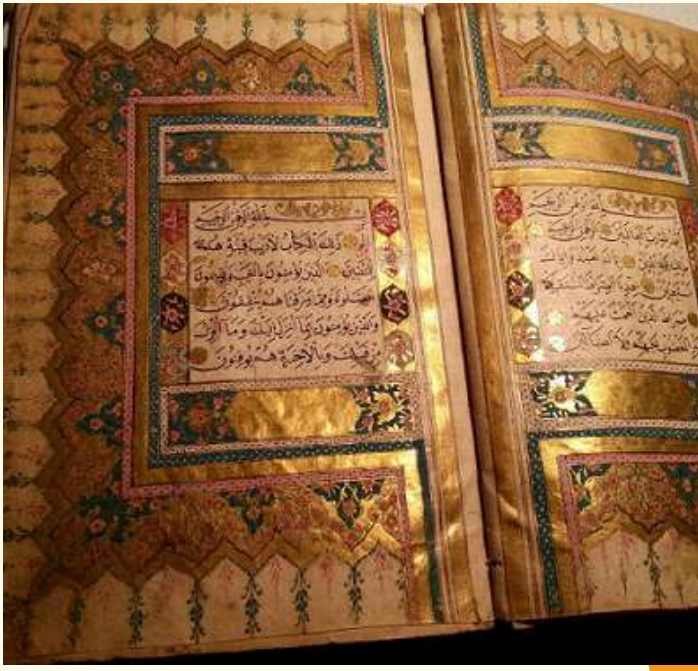
Kitabı okurken yer yer yabancı kaldığım bölümler, şehirler, ülkeler olsa da birçok yerde, gezdiği birçok yerin gezme hissini bana da yaşattı. Gezdiği yerlerin siyasal ve toplumsal olaylarından da yer yer bahsetmiştir. Bazı kitapları okumak, yazarlarını okumaktır aslında. İZ'ler kitabı da bu kitaplardan... Kitabı okurken Âkif Emre'yi de okumuş oldum bir nevi. Hislerini, olaylara bakış açısını, hassasiyetlerini.. Kitapta dikkatimi çeken bölümlerden bir tanesi "BİR AJANDA GÜNLÜĞÜ" bölümüydü. Kudüs'ten bahsettiği bölüm. Âkif Emre, Kudüs'ün dar sokaklarında Mescid-i Aksa'ya doğru ilerlerken Ömer Öztürk omuzundaki kamerayla kalabalığı görüntülemeye çalışıyor. Görüntü aldıktan sonra çekimleri izlerken, Ömer Öztürk'ün bile çekim yaparken fark edemediğini Âkif Emre fark ediyor.

Yaşlı bir adam önlerinden geçerken kameraya tükürüyor. O yaşlı Filistinli'nin gözünde, elinde televizyon kamerası olan batılı giysiler içindeki bu insanlar, mutlaka İsrail'in başlarına bela ettikleri batılı taraftan insanlardı. Onları ezen gâvur taraftan. Haksızlığa uğramış Filistin toplumunun öfkesi, yaşlı bir adamın tükürüğüyle kameralara yansıyor. PASSIA (Uluslararası İlişkiler Çalışmaları Filistin Akademik Topluluğu) Doğu Kudüs'teki kurumun ajandasıdır. Passia'nın kurucusu Mehdi Abdül Hani'nin Âkif Emre'ye söyledikleri oturuyor içime; "Hiç kimsenin; Kudüs'ü, Filistin'i gerçekten kendi meselesi gibi dert ettiğine inanmıyorum. Ama ben Kudüs'ü savunmak için yapabileceğim her şeyi yapmak için buradayım ve sonuna kadar burada kalacağım. Şimdi sen ülkeneye dönecek günlük hayata dalcaksın. Huzur içinde ibadetini yapıp Mescid-i Aksa'yı çoktan unutmuş olacsın. Ama ben buradayım." Sadece Âkif Emre'ye değil bütün müslümanlığa söylenmiş olan bu sözler kendimizi oturup hesaba çekmemizi gerektiren, Kudüs'ü, Filistin'i ne kadar önemseyiğimizizi, ne kadar dert edindiğimizi (aslında edinmediğimizi) düşündüren sözler. Sebebi Kudüs'te yaşamadığımız için mi, Kudüs'ü yaşamadığımız için mi? Elbette ki tüm mesele Kudüs'ü yaşamamak, benimsememek. Kudüs'te yaşamak veya yaşamamak değil...

TARİHSELÇİLİK

Emre CENGİZ/ İlahiyat 1. Sınıf

Modernizm, çağdaş bilim telakkisiyle uyumlu olmayı kendine amaç edinmiştir. Buna karşın çağdaş modernizmin temel görüşlerinden biri, Kur'an'ın tarihselliği üzerine bina edilmiştir. Tarihselcilik, Kur'an beyanlarını nazil olduğu tarih ve coğrafyayla sınırlı gören, hükümleri nasların genel ilkeleri üzerinden güncellemeyi teklif eden bir yaklaşımdır. Tarihselcilere göre Kur'an'ın temel inanç ve ahlak normları evrensel olup değer ihtiva ederken toplumsal nizam ve hukukla ilgili ahkamları büyük ölçüde durumsal ve olgusal niteliklidir. Yani Kur'andaki iman ve ahlak ile ilgili ahkâmlar; dönemden döneme, toplumdan topluma değişmez, ancak toplumsal nizam ve hukukla ilgili hükümler; Rasulullah (s.a.v) döneminde geçerli olup çağların ve toplumların yaşam tarzına göre tekrardan teşekkül edebilir, demektedirler.

Modernizm, çağdaş bilim telakkisiyle uyumlu olmayı kendine amaç edinmiştir. Buna karşın çağdaş modernizmin temel görüşlerinden biri, Kur'an'ın tarihselliği üzerine bina edilmiştir. Tarihseclilik, Kur'an beyanlarını nazil olduğu tarih ve coğrafyayla sınırlı gören, hükümleri nasların genel ilkeleri üzerinden güncellemeyi teklif eden bir yaklaşımdır. Tarihseclilere göre Kur'an'ın temel inanç ve ahlak normları evrensel olup değer ihtiva ederken toplumsal nizam ve hukukla ilgili ahkâmları büyük ölçüde durumsal ve olgusal niteliklidir. Yani Kur'an'daki iman ve ahlak ile ilgili ahkâmlar dönemden döneme, toplumdan topluma değişmez, ancak toplumsal nizâm ve hukukla ilgili hükümler Rasulullah (s.a.v) döneminde geçerli olup çağların ve toplumların yaşam tarzına göre tekrardan teşekkül edebilir, demektedirler. Misallendirmek gerekirse Nasr Hamid Ebu Zeyd şöyle diyor: "Kur'an, kendisine hiçbir hak ve değer verilmeyen bir ortamda kadına erkeğe nispetle yarı hisse miras payı vermekle bir devrim gerçekleştirmiştir. Bununla beraber belirlenen nispet nihai bir hüküm niteliğinde olmayıp sürdürmek gerekmektedir. Bu durumda kadınla erkeği miras paylaşımında eşit sayarak devrimi tamamlamak lazımdır."

"Öncelikle Nisa suresinde hisse sahiplerinin ve mirasçılara düşen oranların ayrıntılı bir şekilde işlendiği ayet-i kerimeler cahiliye uygulamasını iptal etmiştir. Zira cahiliye halkı kızları, çocukları ve zayıfları mirastan mahrum bırakır, güçlü olup eli kılıç tutan erkekleri onlara tercih ederlerdi. Ayetin nüzulüne bu minvalde cerayan eden bazı olayların neden olduğu bildirilmektedir. Tarihselci Ebu Zeyd bunu bildiğinden dolayı Kur'an'ın belirlediği söz konusu oranı bir devrim olarak nitelendirmektedir. Ardından Kur'an'ın bu devrimini yeterli görmemekte ve çağa uyarlanmasının sürdürülmesi gerektiğine remz etmektedir. Ancak Kur'an hayata müdahildir ve şekillenmek/teşekkül için değil, şekil vermek/teşkil için gelmiştir. Dolayısıyla Ebu Zeyd'in Kur'an'ın çağın kültür yapısı içinde teşekkül ettiği hezeyanı doğru olsaydı Arap müşrikler Kur'an'dan hoşnut olurlardı. Halbuki onlar, Kur'an'ı kendi kültürlerinin ortadan kaldırıcısı olarak görüyorlar ve onun işleyişine mani olabilmek için küfür geleneklerine bağlı kalmakta ısrar ediyorlardı. Çağdaş hurafelerle zihinleri çökmüş olan tarihseclilerin geçmişte ve günümüzde olan ülkeleri Kur'an'ı çağa göre şekillendirerek ilmi ilahiyi muattal addetmek, insan bilgisine ise ilmi ilahiden üstün kabul ettirmektir. Oysa Allah'ın (c.c) ilmi her şeyi kuşatmıştır. Bugün için ne ifade ediyorsa yarın da onu ifade eder. Nitekim "Rabb'inin sözü, doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır."

O'nun sözlerini değiştirecek kimse yoktur. O işitendir, bilendir." (Enâm,6/115) ayetindeki "Onun sözlerini değiştirecek kimse yoktur." Kavli ne dünyada ne de ahrette Allah'ın(c.c) hükmünün aksine bir hüküm verebilecek veya Onun (c.c) hükmünü aksine çevirebilecek kimse yoktur, demektir. (ibn kesir,11,508.) Biraz farkla Allah'ın (c.c) ahkâmını değiştirecek kimse yoktur. Onlar ezeli ve ebedi oldukları için tebdil, zeval ve teşekkül kabul etmezler. Tarihseclilerin Kur'anı tahrif etme ideolojilerinin altında yatan en büyük neden ise İslam'ı asıl kaynaklardan öğrenmek yerine çağdaş İslam düşüncesini ortaya çıkaran Muhammed Abduh, Cemalettin Afgani, Reşit Rıza gibi kişilerin kaleme aldığı eserlerden öğrenmeleridir. Dolayısıyla Müslüman mizacını ve bakış açısını yitirip son iki asırdır Kur'anı çağa uydurmak için yeni bir üslupla (on iki asırlık Kur'an üslubunu tasfiye ederek), salt yüzeysel olarak yorumluyor ve toplumun yaşam tarzına uygun hale getirip önlerine takdim ediyor. Nasıl ki Hristiyanlar İncil'i tahrif ettiklerinde herkes kendine göre bir şeyler anlayıp yazdıktan sonra kitabı bir taneyken yüze çıkardılar, bizler de tarihsecliler gibi kendimize göre bir üslupla Kur'an'ı yorumlayarak hüküm vermeye kalkışırsak insan sayısı kadar Kur'an ihdas olur. Böylece İslam'ı değil kendi ürettiğimiz ve kendimizi inandırdığımız dini yaşamış oluruz.

ÇENGEL''2''

GRAMAJLAŞTIRILMIŞ FİKİR DÜNYAMIZ

Unutulmamalıdır ki fahri kainat Efendimizin (sav) ümmi oluşuyla birlikte dini ve felsefi öğretilere hakim olması muhal olduğu halde vahiyle muhataplığından kaynaklanan söylemleri için; bunlar önceki kavimlerin söylemleri/öğretileridir denilmişken günümüzde bizim için; bunların söylediği yeni bir şey yok, araklamadan, plastiklikten ibaret denilmesi kaçınılmazdır.

Belli bir ideolojıyı benimsemek, onu anlayıp yorumlan(a)bilindiği, her olgu ve faraziyata karşı doğru ve asıl gerçek olduğunu gerek fikirsel gerekse de hareketsel olarak kanıtlayabilmekten geçmektedir. Bunu gerçekleştirirken de karşımıza çıkacak diğer fikri oluşumları iyi kavramak ve kendi fikir dünyamızın hizmetine sunmamız gerekmektedir. Peki başka bir fikir yapısı/yapıları ideolojıyımıza karşıt bir tutum sergileyerek, fikir yapımızın insanlığı düşünmekten alıkoyan, sürü psikolojisi uygulayan bir aksiyona sahip olduğunu kalemsele, kelamsele, hareketsel her mecrada hedef almaktayken bu nasıl olacak? Bunun için benimsenen/içselleştirilen ideolojıyı tam manasıyla kavramak ve buzdağının görünmeyen/görölmek istenilmeyen tarafını gözler önüne sermek ve bununla birlikte başka fikri yapıların çıkarımlarını kullanmak gerekmektedir.

Tabi bu kullanma işlemi kullanmanın ötesine (içselleştirmeye) taşınılmamalı, fikir dünyamız gramajlaştırılmamalıdır. Yani bize kadar gelen düşünce ve algılayışları fikir dünyamıza monte ederek devam etmek yerine akıl filtrelerimizden geçirerek düşünce dünyamızın hizmetine sunma yolu izlenmeli. Buna ne gerek var? Çok ince şeylere takılıyorsunuz, ha kullanmak ha faydalanmak diyebilirsiniz ancak karşımızda duranlarda münazaradan istifade etmekten ziyade karşısındakini söylemleri üzerinden susturma, alaşağı etme ihtirası hâkim... Unutulmamalıdır ki fahri kainat Efendimizin (sav) ümmi oluşuyla birlikte dini ve felsefi öğretilere hakim olması muhal olduğu halde vahiyle muhataplığından kaynaklanan söylemleri için; bunlar önceki kavimlerin söylemleri/ öğretileridir denilmişken günümüzde bizim için; bunların söylediği yeni bir şey yok, araklamadan, plastiklikten ibaret denilmesi kaçınılmazdır.

İSLÂM'ı, kılıcıyla yani fetih anlayışıyla ve had, kısas cezaları üzerinden merhametsizlikle

itham edenlere Türk edebiyatının Bakiden sonra ikinci Sultanu'ş-Şuara'sı, fikir ve aksiyon adamı Necip Fazıl'ın batı medeniyetinin düşünce tarihinde önemli bir yeri olan Aristokratik düşünceyi 'kullanarak'

verdiği 'gizli merhamet' cevap şüana kadar anlattıklarımızı özetler mesabesinde. Aristokratik düşüncedeki gerçek merhametin tanımlarına boğulmadan Üstad'ın Batı Tefekkürü ve İslam Tasavvufu adlı eserinde değindiği, oğluna içki içtiği için had cezası uygulayan Hazret-i Ömer'in mevzusunu aktaralım. Aynı merhamet (gizli merhamet) çocuğuna içki cezasını tatbik eden Hazret-i Ömer'de de farksızdır. Ama şiddet şeklinde...

-Baba der; ölüyorum!

Babası oğluna cevap verir: öl! ve ilave eder: Allah'ın huzurunda hesap vereceğin ân, de ki, beni babam öldürdü; senin kanunların yerine gelsin diye!..'

İşte İSLÂM kılıcının bir beldeye inmesi, had ve kısas cezalarının uygulanması gerek o bireye gerekse de o topluma olan merhametten (gizli merhametten) kaynaklanmaktadır. Ancak asrımız ve bir önceki asrın sonlarından beri aşağılık kompleksiyle batı fikir yapısını kavrayıp kendi fikir yapımızın hizmetine sunmak yerine fikir dünyamıza katıksız monte etme (onu becerebildiğimiz de söylenemez) cehdi içerisindeyiz. Fikir dünyamızı amiyane tabiriyle ne alırsan 3 lira olan kalitenin aranmadığı 'her şeyci' dükkanlarına çevirdik ve çevirmeye de devam ediyoruz. Kaşlarımız çatık ve burundan solur bir halde sarf ettiğimiz satırlarca söylemimize Sezai Karakoç'un şu cümlesi 'kendini bu kadar yorma evlat az ve öz ol' der gibi:

MÜSLÜMAN! İSLÂMİ ÖYLE SAĞ VE DİRİ, CANLI YAŞA
Kİ SENİ ÖLDÜRMEYE GELEN SENDE DİRİLSİN... !!

Mehmet TAŞAN / İlahiyat 3. sınıf

Evrimde Tarafsızlık Karmaşası

Malum olduğu üzere insan ideolojiden bağımsız olamaz. Benim hiçbir ideolojim yok, ben tüm ideolojilere karşıyım diyen kişi bile aslında farkında olmadan, karşı bir ideoloji geliştirmiştir. İşte bu sebeptir ki evrimci ideolojinin, karşısındaki fikir akımlarını ideolojik olmak ve bilimsel olmamak gibi bir yaftalamaya tabi tutması ve kendisinin tarafsız olduğunu iddia etmesi hakikatlere kapısını kapatmasına neden olmuş ve gerçeklerle yüzleşmesine mani olmuştur. Elleri vaki olduğuna dair geçerli hiçbir kanıt ve deneysel çalışma olmadığı halde bir görüşün, mutlak hakikat olduğunu ve karşısındaki tüm fikirlerin ideolojik hezeyanlar olduğunu iddia etmenin ne kadar büyük bir saplantı ve körükürüne bağlanma, teslim olma ve kabullenme olduğunu elbette takdir edersiniz. İşte evrim görüşü dahi herhangi bir bulgu ve deneye dayanmadan, yalnızca fiziksel benzerlikler üzerine yapılan gözlemler üzerine kurulmuş basit tahminler olduğu halde (ilerideki bahislerde tafsilatı gelecektir), onu mutlak hakikat, aksini savunanları da mutlak yobazlıkla suçlamak bu tarafsızlık karmaşasına verilecek en iyi örneklerden birisidir.

Bilim camiasında deneylerle ispatlandığı iddia edilen verilere bile mutlak hakikat nazarıyla bakılmadığı ve yarın bir gün başka bir deneyle çürütülebilir diye şüphe ile yaklaşıldığı halde (ki bu bilimin ilerlemesinde ki en önemli araçtır), evrim görüşüne koşulsuz şartsız bu denli teslimiyetle taraf tutmanın en ilginç örneklerinden birisi olmaya devam etmektedir. Evrim olsa olsa aydınlanma çağının yeni din görüşü olarak görülen bir inanç tarzıdır ki; tıpkı inançlar gibi sorgulanamaz etiketiyle piyasaya arz edilmiştir. Eğer bilim dünyası klasik fiziğe mutlak hakikat nazarıyla baksaydı kuantum fiziğine elbette ulaşamayacaktı. Öyle ise fiziğe karşı takınılan bu doğru tavır biyolojiye karşı da takınılarak, evrim görüşünün sorgulanması ve yeni görüşlerin aranması gerekmektedir.

Antioksidanlar ve Evrim Çatışması

Antioksidanlar vücudumuzda biyokimyasal reaksiyonlar sonucu oluşan ve hücrelerimizin DNA gibi hayati molekülleri için oldukça zararlı olan radikalik, aşırı aktif molekülleri etkisiz hale getirip temizleyen yegane savaşçılarımızdır [5,6]. Fakat antioksidanların bir gün radikal evrim fikirlerini de temizleyebileceğini hiç düşünmemiştim, ta ki evrimci bir biyoloji profesörü ile antioksidanlarla ilgili doktora dersi esnasında yaşanan bir tartışma anına kadar.

Hocamız hücrenin evrimsel süreç içerisinde birkaç milyon yılda, karşılaştığı olaylara göre kendini geliştirdiğini yani kendi kendine teşekkül edip, tekamül ettiğini savunuyordu. Ve o günkü dersimizde ise antioksidanların önemini anlatıyor ve şöyle diyordu:

“Hücremizin en temel bileşeni olan DNA’mıza her gün en az 10.000 defa radikalik saldırı gerçekleşiyor ve antioksidanlar DNA’yı bu saldırılardan koruyor. Eğer saldırı artar ve savunma yetersiz kalırsa DNA zinciri parçalanıyor. Bunun sonucu olarak hücre ya kanser oluyor veya ölüyor” [7,8].

Bu sırada hocaya şöyle bir soru yönelttim. “Peki hocam şimdi evrimin var olduğunu varsayalım. Bir hücre evrimsel süreçte kaç yılda oluşur?”

Cevap; “Birkaç milyon yılda” Soru; “Peki ya bir günde 10.000 saldırıya maruz kalan DNA’nın, antioksidan savunma sisteminin hücrenin ilk yaratıldığı anda var olmadığını ve evrimsel süreç içerisinde birkaç milyon yılda bu savunma kabiliyetini geliştirdiğini varsayarsak bu hücre hayatını devam ettirebilir mi? Kendini başka nesillere düzgün bir şekilde aktarabilir mi? Bir günde 10.000 saldırının sadece bir tanesi başarılı olduğunda kanser olan veya apoptozise sürüklenip ölen bir hücrenin bir milyon sene antioksidansız bir şekilde dayanması, hayatını ve varlığını devam ettirmesi mümkün olabilir mi? Öyleyse bu hücre ilk var olduğunda bütün cihazat ve sistemleriyle yaratılmış olması gerekmiyor mu? Yani bütün canlılar var oldukları ilk anda mükemmel bir şekilde var olmaları yani mükemmel bir akıl, irade ve kudret tarafından yaratılmış olmaları gerekmiyor mu?”

Hocamız üst üste gelen bu şaşırtıcı ve ağır sorular karşısında hayrete düştü. Ve “Evet ama! Peki nasıl olacak şimdi.. ” deyip yıllarca körü körüne bağlandığı evrim safsatasının kendi anlattığı ders ile yıkıldığını hayretle seyredip, vücudumuzda maddi hayat için zararlı olan maddeleri yakıp yıkan antioksidanların manevi vücudumuzdaki tesadüf ve kendi kendine oluş gibi küfür radikallerini de yakıp yıktığına hep beraber şahit oluyorduk.

Veterinerlik Fakültesi

Doktor Öğretim Üyesi Kasım TAKIM

NÂMÜTENÂHÎ BİR AŞKLA

Bir güneş gibi doğdun kâinata Ya Habiballah
 Kalplerimizin serdümenisin Sultanım
 Yolunu unutmasın ayaklarımız
 Seni unutmasın akıllarımız
 Bu sevdamız hiç bitmesin
 Adın zikredilince sanki kalbimiz duruyor
 Sanki kâinat susuyor, tüm evren Seni dinliyor
 Mekke'de, Medine'de, Hudeybiye'de
 Uhud'da, Bedir'de, Arafat'da
 Ayak bastığın toraklarda gözyaşımızı bıraktık
 Gittiğimiz her yerde kalbimizdeydin Ya Ebal Kasım
 Karanlık gecelerimizde umudumuz oldun
 Biz Seninleyiz her ânımızda Ya Muhammed Mustafa
 Sessizce köşemize çekildiğimizde
 Veyahut en kırıldığımız anlarda
 Biz hep Seni düşledik hülyalarda
 Geçtiğin her yerden geçmenin umudunu saklıyoruz
 içimizde
 Sevdiğin her şeyi sevmeyi
 Senin nazarınla bakmayı
 Senin hissettiğin gibi hissetmek için tüm bu gayretimiz
 Bu dünya çölünde kaybolduk Ya Mâhi
 Boğazdan gemiler usulca geçerken
 Yahut kuşlar uçarken
 Biz Senin aşkınla baktık semaya ve deryaya
 Aşkınla sabrı ve sükûtu öğrendik
 Sen ki Rabblimin hitabına mazharsın
 Sen ki dillerimize şifasın
 Sen ki sonsuz minnettâr olduğumuz Efendimizsin
 Sen ki takvanın ete kemiğe bürünmüş halisin
 Sen ki yerde ve gökte daima anılansın

Sen ki Alemlerin Rabblne en yakın olansın
 Çıkmaz sokaklara girdiğimizde sığınağımızsın
 Ruhumuz daraldığında adınla içimize bir
 inşirah olansın
 Sen müttakîlerin müttakîsisin
 Ötelerin de ötesisin Ya Resûl-u Rabbel Âlemin
 Sözlerinle hayat bulduransın
 Merhameti, sevgiyi, aşkı bize öğretensin
 Nâmütenâhi bir hisle, Sana kavuşmanın
 özlemiyle bekliyoruz
 Davamızın önderisin
 Biz ki Senden şefâat dileyen acizleriz
 Biz ki Asr-ı Saâdet'te yaşamış olabilmenin
 hayaliyle
 Seninle Kevser Havuzu'nun başında
 buluşmanın ümidiyle
 Her gece gözlerimizi yumuyoruz zifiri
 karanlık geceye
 Her gece nurun, karanlığımızı aydınlığa
 çeviriyor
 Her sabah aynı hisle uyanıyoruz güne Ya
 Hatemel Enbiya
 Vuslat ne zaman kim bilir?
 Cümle âlem Send'e meknuz
 Cümle âlem Send'e mahfuz
 Ya Muhammed-ül Emîn...
 Biri çıkıp sorsa "Ömrünün hûlasası nedir?"
 diye. Hasret
 derim.
 Hasret duyuyorum Ya Sirac-el Münir

Ayşe TÜYSÜZ/ İlahiyat 3. Sınıf

BİLETSİZ YOLCULUĞA RAMAK KALA

Hz. Adem ile başladı yolculuk
Nice gezindik çıplak ayaklarla perişan
Lisanım yetmez ki gördüklerim fâni
Hayret ki ne hayret...

Fâni düşüncelerle yorgun insanoğlu
Huzuru bulur secdeye giden baş ile
Gözyaşlarıyla avuçlarda biriken dualar
Bir teslimiyettir mülkün sahibine.

Keder ziyadeleştikçe kelâmın yetişiyor imdadıma
Hevesler içimde bir düğüm misali
Bir ah! çekiyorum özlemle
Bitmesin mi hasret yurdu!

Yolculuğun sonuna vardı ömrüm
Hakkıyla hazır mıyım öz yurduma?

Fatime OKTAY/ İlahiyat 2.sınıf

Yeryüzünde bir buhran, havada barut kokusu
Yaşam öldürölüyor, kim durduracak bu kaosu
Gökte ipi katillerin elinde, metalden uçurtmalar
Her yerde hesabı sorulmamış ufacık mezarlar

Öldürölürken mazlumlar, neredede intikam ordusu
Ancak son bulur bu zulüm, üflenince sur borusu
Katillerini, ölünce Allah'a şikayet eden çocuklar
Aynı dünyada, zulme sesiz kalan dilsiz şeytanlar
Cihat GÜNDEŞ/ İlahiyat 3. sınıf

BASUCU

Hasna Para/ İlahiyat 1. Sınıf

İbrahim Baran, Aklın Kırk Yolu

Tarih, toplum ve siyaset bir milletin oluşumuna büyük katkıları olan ve o milletin kaderini tayin eden üç önemli olgu. Her meselede olduğu gibi bu üç olgunun beraberinde getirdikleri durumlar da farklı yorumlara ve anlayışlara sebebiyet verebiliyor. Tam da burada yapılması gereken, işin uzmanına yönelmek. Tabi bu da olayların dumanı üstündeyken olmalı. Böylelikle sıhhatli düşünceye mani yeni düşünceler gelişmemiş olur. Gazeteci İbrahim Baran da Aklın Kırk Yolu ismini verdiği kitabında tam da bunu yapıyor. Aklın Kırk Yolu, "Tarih, Toplum ve Siyaset Üzerine Söyleşiler" alt başlığı ile raflardaki yerini aldı. İbrahim Baran alanında uzman kırk kişiye özellikle söyleşilerin gerçekleştiği zaman diliminde meydana gelmiş mevzuları soruyor. Kitaba baktığımızda söz konusu uzmanların kimisinin artık aramızda olmadığını görüyoruz. Bu da kitabı altın değerinde kılıyor. Söyleşileri okuyarak ve kendimiz de birtakım araştırmalar yaparak evde kaldığımız bu süreci çok verimli bir şekilde değerlendirebiliriz. Kitapta söyleşi gerçekleştirilen bazı isimler şu şekilde:

Prof. Dr. Kemal H. Karpat, Prof. Dr. Fuat Sezgin, Prof. Dr. Carter V. Findley, Prof. Dr. Orhan Okay, Prof. Dr. Muhyiddin Şekûr, Prof. Dr. Bedri Gencer, Prof. Dr. Beril Dedeoğlu, Prof. Dr. Norman Finkelstein, Dr. Savaş Ş. Barkçin...

"Soruyu doğru kişiye sorduğumuzda çok okumaya ya da çok gezmeye gerek kalmadan ihtiyacımız olan bilgiyi, merkezinden âdeta imbikten süzülmüş bir şekilde elde edebiliriz."

Erzurumlu İbrahim Hakkı (k.s), Marifetnâme

Hacimli kitapları okumak hususunda genellikle erteleme yoluna gideriz. Bu durum düşünce sürecinin bölünmesi korkusundan kaynaklanıyor olabilir. Daha başlamadan bitirip bitiremeyeceğimiz hususunda bir iç muhasebe yaşanır. Çoğunlukla da kitabı bahar yahut yaz tatilinde okumakta karar kılırız. Böyle böyle elimizdeki ertelenen kitapların okunan kitaplardan çok daha fazla olduğunu fark ederiz. Şüphesiz Marifetnâme de bu kitaplardan biri. Çoğumuzun kitaplığında öylece duruyor bu miras yoluyla şahsi kütüphanemizde yer alan kıymetli eser. Marifetnâme'yi çocukluğumuzda terasta rüzgâra sırtını vermiş oturan dedemizin elinde görmüş olmamız çok muhtemel. Ya da bir iç sıkıntı sonrası rahatlamak isteyen annemizin elinde. Asırlardır gönle deva sadra şifa niteliğinde okuna gelen bu kitap belki kitaplıkta öylece dururken bizim nazarımızdan nasibini alsa da pek hacimli olması sebebiyle bir türlü elimiz varmamıştır. Evde kaldığımız bu dönemlerde bu kıymetli eseri okumaya vakit ayırabiliriz. Kitabın tamamını okumak hususunda hâlâ içinizde bir gelgit söz konusu olursa içindekiler bölümüne bakarak okumak için bir konu seçebilirsiniz. Konu başlıklarını okumanızın dahi ufkunuzu genişleteceğinden şüphem yok.

O hâlde feyizli okumalar dilerim...

Belgesel

Minimalizm: Önemli Şeylere Dair Bir Belgesel

Yönetmen: Matt D'avella

Sosyal medyanın özünden çok ayrı bir şekilde ortaya koyduğu kavramlardan biri de minimalizm. Esasen az eşyanın getirdiği sadeliği ifade eden minimalizm, günümüzde çok yanlış anlaşılan ve kapital kültüre karşı bir oluşumken kapitalizmin tuzağı hâline gelen bir olgu. Joshua Fields Millburn ve Ryan Nicodemus otuzlu yaşlarına geldiklerinde hayatlarını gözden geçirerek bazı sonuçlara varırlar. Bu iki arkadaş, hayatlarında kendileri için asıl önemli olanın ne olduğu üzerine hayli kafa yorarlardı. Kariyer basamaklarının söz konusu olduğu yüksek maaşlı bir iş mi? İşe yararlılığı üzerine düşünülmemiş yeni eşyalar mı? Bütün bu soruların cevaplarının kendilerine mutluluk getirmediğini fark eden Joshua ve Ryan başka bir hayatın mümkün olduğuna inanarak minimalizm üzerine araştırmalar yaptıkları ve hayatlarındaki değişimleri diğer insanlarla paylaştıkları bir web sitesi kurarlardı. Bu web sitesi düşündüklerinden çok daha fazla bir kitleye ulaşınca tüm bu hikayeyi aktarabilecekleri bir belgesel yapmaya karar verirler. Kendileri dışında başka minimalistlerin hikâyelerini de seyirciyle buluşturan bu belgeselde fazlalıklardan kurtularak az eşya ile ferah bir hayatın nasıl mümkün olduğunu görüyoruz. Peygamberimiz (s.a.s) "Sadelik imandandır"* buyuruyorlar. Eşyanın değerine kadar hayatımızı şekillendiren bir dinimiz var hamdolsun. Evde kaldığımız bu dönemlerde de hayatımız için bazı değişikliklere gidebiliriz. "Minimalizm: Önemli Şeylere Dair Bir Belgesel" bu başlangıç için birtakım fikirler sunuyor bize.

*Ebu Davud, Tereccül, 1

Dizi

Kuşlarla Yolculuk

Yönetmen: Sedat İnci

Konusunu Ferîdüddin Attâr'ın (rahimehullah) başyapıtı olarak değerlendirilebilecek eseri olan Mantıku't Tayr'dan (Kuş Dili) alan Kuşlarla Yolculuk, Allah'a giden yolda dokuz kuşu simgeleyen derviş ve Hüdhüdü simgeleyen Şeyh'in hayata olan bakış açısını izleyiciyle buluşturuyor. 29 bölüm olarak planlanan dizi Ramazan boyunca her gün 18.50' de TRT1 ekranlarında.

"Sîmurg, âleme gölgesini saldı da o yüzden bunca kuş peyda oldu. Âlemdeki kuşların sûretleri, hep onun gölgesidir."

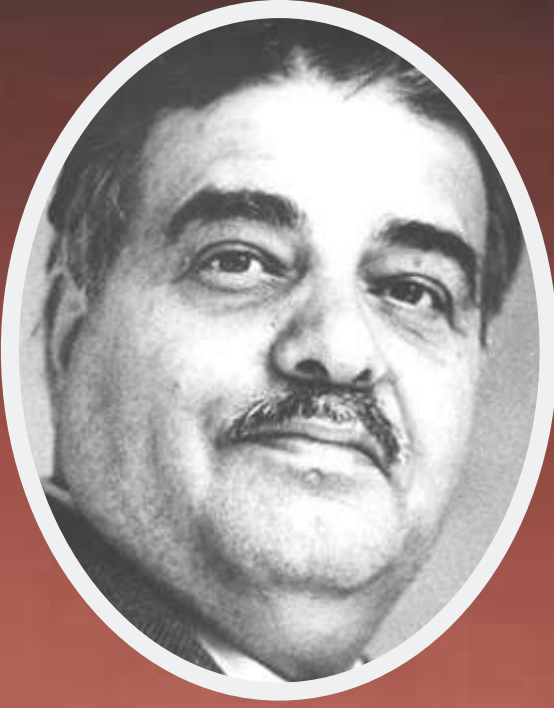
Film

Sui Dhaaga (İğne İplik)

Yönetmen: Sharat Katariya

Hint filmlerinde çoğunlukla gördüğümüz müzikal şov yerine bu filmde seyirciyi sıkmadan konuya yoğunlaştırılmış. Yine de Hint filmlerindeki o sıcaklığı ve neşeyi bu filmde de görüyoruz. Mauji ve Mamta görücü usulüyle evlenmiştir. Bu iki genç evlilikle birlikte yeni bir yük daha edinirler: maişet derdi. Mauji mesleği olan terzilikle deyim yerindeyse kendi hayatında da bir dikiş tutturmaya çalışır. Tabi bu o kadar da kolay değildir. Eşi Mamta ile birlikte verdikleri bu mücadelede kendi markalarını kurmalarına kadar giden içlerimizi ısıtan bir hikâye bizleri bekliyor.

Bir ür
Bir avir

İbrahim, Âsaf Hâlet ÇELEBÎ

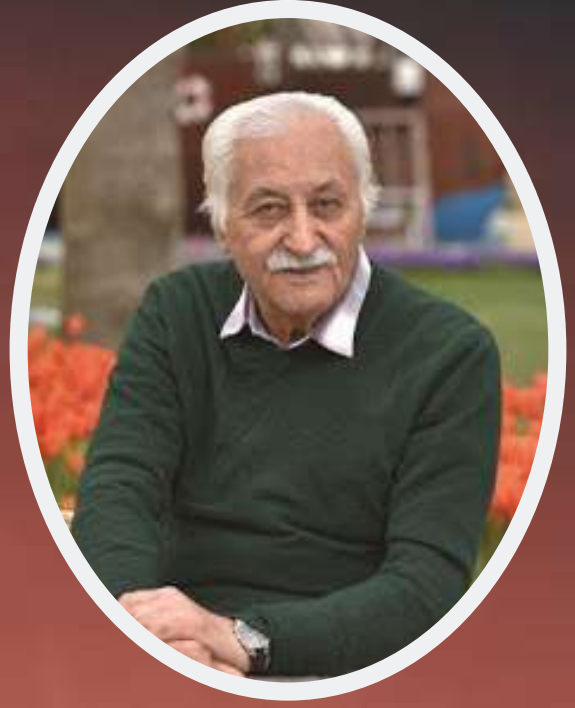
1907, İstanbul doğumlu. On sekiz yaşına kadar aruz vezniyle klasik divan şiiri tarzında rubaî ve gazeller yazdı. Şadırvan, Hamle, Sokak, Servet-i Fünûn dergilerinde şiirler yayımladı. Daha çok mistik-mitolojik konular ele almaktadır.

Derdimendim, Ali Ulvi KURUCU

1922, Konya doğumlu. Edebiyat ve şiire olan ilgisini El-Ezher’de kazanmıştır. Aruz ve Türk Edebiyatı dersleri aldığı İhsan Efendi’den şiir yazmak için teşvik görmüştür. Mehmet Akif’e olan hayranlığı onu etkilemiştir. İslâmın Nûru dergisinde şiirler yayımlamıştır.

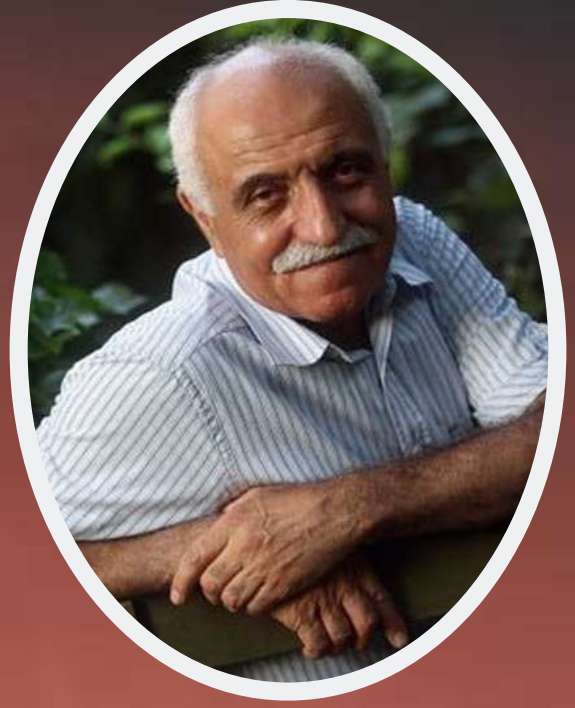

Uzun Yağmurlardan Sonra, Gülden AKIN
1933, Yozgat doğumlu. İlk şiiri "Çin Masalı"
1951'de Son Haber gazetesinde çıktı. Şiirleri
Hisar, Mülkiye, Türk Dili, Varlık ve Yeditepe
gibi dergilerde yayımlandı. Şiir türünde
birçok ödül aldı.

Ben Anadoluyum, Yavuz Bülent BAKİLER
1936, Sivas doğumlu. 1953'te Türk Sanatı
dergisinde çıkan ilk şiirinin ardından, şiirlerini
yerel dergi ve gazeteler ile Kopuz, Orkun ve
Türk Edebiyatı dergilerinde yayımladı.

İkinciüstü Üsküdar, Nurettin DURMAN
1945, Bingöl doğumlu. İlk şiiri "Leyla'ya"
1964'te Sanat Dünyası dergisinde çıktı. Şiir
ve eleştirilerini Aylık Dergi, Kelime,
Düşünce, Mavera, Kayıtlar, Yedi İklim,
Dergâh, Ay Vakti, Bir Nokta vd.
dergilerde yayımladı..

İzin Ver Allah'ım, Cahit KOYTAK
1949, Erzurum doğumlu. İlk şiiri 1968
yılında Diriliş dergisinde yer aldı. Şiirlerini
Kriter, Yönelişler, Kelime, Yedi İklim,
Kayıtlar, Kaşgar, Le Poète Travaille,
Defter, Dergâh, Hece ve çeşitli
dergilerde yayımladı.

Eylül Yorgunu, Hasaan AKÇAY

1963, Trabzon doğumlu. Şiir, öykü ve deneme türü eserlerini Akademik Bakış, Bizim Külliye, Dolunay, Erguvan, Gülpınar, Semerkand, Türk Edebiyatı gibi dergiler ve çeşitli şiir antolojilerinde yayımladı. 1995 yılında "Türkçe'nin VI. Uluslararası Şiir Şöleni"nde Türkiye'yi temsilen Kırım'a gitti. Hâlen Harran Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesinde öğretim görevlisidir.

Biz Erzurum'da Otuz Üç Kişiydik, Arif AY

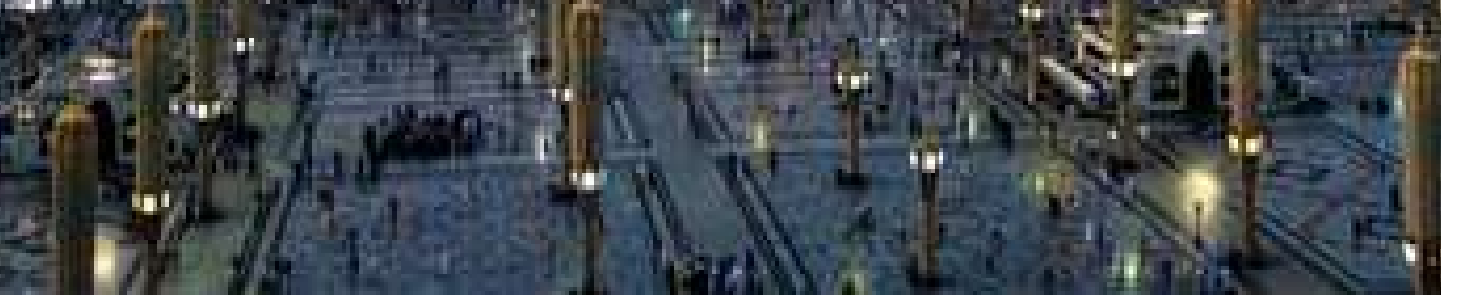
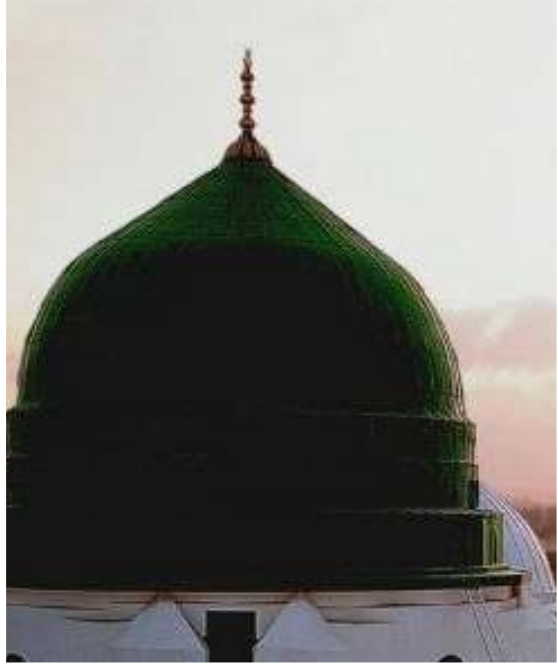
1953, Niğde doğumlu. İlk şiiri Denizli Giymek 1975'te Edebiyat dergisinde çıktı. 1977-84 yıllarında derginin sahibi ve sorumlusu oldu. Şiir ve öykülerini Yedi İklim, Ayane, İkinci Yazıları, Kırığı, Kaşgar, Ünlem, Hece ve Kırklar dergilerinde yayımladı.

İSLAM'IN İLK BELDELERİ

İbrahim Halil Evdi/ İlahiyat 4. Sınıf

BAŞ ŞEHİR İLK ŞEHİR; MEDİNE

Arap yarımadasının batısında Hicaz bölgesinde Kızıldeniz kıyısına yaklaşık 130 km. uzaklıkta, Mekkehin 350 km. kadar kuzeyinde kurulmuş olup Medinehin bilinen en eski adı Yesrib'tir, Buraya ilk yerleşen kişi olduğu rivayet edilen Yesrib b. Vâil b. Kâyne b. Mehlâbilln isminden geldiği kaynaklarda geçmektedir. “Zarar vermek, karıştırmak, kötülemek, başa kakmak, bozmak” gibi anlamlara gelen, serb kökünden türeyen Yesrib kelimesi, Kur’anda Medinehin adı olarak bir yerde geçmektedir (el-Ahzâb 33/13) Hicretin ardından Hz. Peygamber (sav) şehre

”Tâbe, Taybe” (hoş ve güzel) gibi olumlu anlamlar içeren adlar verilmesini istemiş ve değiştirmiştir. Medine şehir olarak İslam ile mübarek ve şerefli kılınması Mekke-i Mükerrreme’den daha bahtiyardır. Fahri kainatın nefes soluduğu mübarek kıldığı İslama başkentlik yapmış ilk başşehir. Hz. Peygamber (sav) ve dört halife devri başkentlik rolü devam etmiş olup günümüzde barındırdığı ve misafirlerine kapı açtığı maneviyat ruhunu yaşattığı mübarek Resul-i Ekrem’in başta inşa ettiği Mescid-i Nebevi, Uhud dağı, kabristanı, Yedi Mescit ve Mescid-i Kibleteyn gibi nice İslam güzellikleriyle maneviyat ruhunu hala ilk gün gibi diri tutan münevver olan aydınlanmış şerefli şehir.

İKİNCİ BAŞKENT; KÜFE

İslâma, Medine şehriden sonra başkentlik yapan ikinci şehir olan Küfe, Hz Ali'nin başşehir olarak nitelendirdiği şehirdir. Bâbil harabelerinin güneyinde Fırat'ın batı kenarında kurulmuş olan Necef ile Kerbelâ arasında ve Hîreh'in 5 km. kuzeyindedir Kufe şehri Bağdattan uzaklığı ise 170 kilometredir. Sa'd b. Ebû Vakkas'ın sıkıntı yaşatan bazı sebeplerden dolayı durumu Hz. Ömer'e bildirmesi üzerine "ordugâh-şehir" için Medine ile arasında nehir engeli olmayan daha uygun bir yer tespit edilmesini istemesi üzerine çeşitli araştırmalardan sonra uygun arazi bulunarak Haddülezrâ (Sûrestân) denilen yerde "Kûfe" adıyla yeni bir şehir kuruldu. Kûfe adı, konusunda farklı görüşler vardır. Süryânîce veya Farsça kökenli olduğu düşünüldüğü gibi arazi şeklinden dolayı

"yuvarlak kum tepesi, çakıl taşları ile karışmış kum tepesi" veya "insanların toplandıkları yer" anlamlarına gelir. Kûfân adlı bir tepeden aldığı da kaynaklarda geçmektedir. Nihayetinde İslâma başkentlik yapmış, Hz Ömer döneminde büyük rollere ev sahipliği yapmış ve Hz Ali'nin Cemel Vakası'ndan sonra İslâmın merkezini seçtiği mübarek insanlara ev sahipliği yapmış şehirdir. Kûfe'nin merkezinde ise İslâm şehirlerinde olduğu gibi burada da göze çarpan cami, Dârülimâre ve pazar yeri bulunmaktadır. Kûfe'nin ortasında "sahn" veya "rahbe" adı verilen ve çeşitli maksatlar için kullanılan bir meydan bulunmakta olup özellikle kufe mescidiyle günümüzde misafirlerini ağırlayan kadim şehir.

Yaşamın Kesintisiz
Sürdüğü Şehir;

ŞAM

Şam dünya tarihinde üzerinde kesintisiz yaşam sürülen şehir olarak geçmektedir. Güneybatısında bulunan Antilübnan (Cebelüşark) dağlarının doğu eteklerindeki Kasıyûn Dağı ile Bâdiyetüşşâm adı verilen çöl sahası arasındaki bir vahada (Guta vahası) kurulmuş olup milâttan önce 1500 yılından itibaren varlığı zikredilen eski şehirdir. Bilâdüşşâm (Suriye, Filistin, Lübnan ve Ürdün) bölgesinin en önemli merkezlerinden biri de (Şam) Dimaşk'tır. "Şam" olarak bilinen adı ise Arapça kaynaklarda bütün Suriye bölgesini ifade etmek için kullanılmaktadır. Bizans, Sasani birlikte olmak üzere Osmanlı hâkimiyetine geçmiş ve bir süre Osmanlı Devleti'nin bir paşalık merkezi rolünü üstlenmiştir. Şam, Hz. Ebû Bekir döneminde fetih hareketleri başlayarak Hz. Ömer devrinde tamamen fethedilmiş, ardından yaşanan olaylar ile Şam siyasî açıdan önem kazandı ve bazı mücadelelerin sonunda Emevî Devleti'ni kuran Hz. Muâviye'nin tercihi ile İslâmın başşehri olarak Dimaşk'ı seçmesi şehrin kaderini değiştirmiş olup İslâmın üçüncü başkenti olarak varlığını uzun bir süre sürdürmüştür. Bütün ortaçağ şehirlerinde olduğu gibi iç kalesi bulunan Dimaşk (Şam) İslâmî dönemde külliye (imaret), cami, medrese, şifâhâne, zâviye, sebil, çeşme, hamam, han gibi yapılar inşa edilmiştir. Bunlar arasında günümüze ulaşan tek yapısı Emeviyye Camii olan eski bir İslam şehridir.

MEDİNETÜ'S-SELAM

BAĞDAT

Dicle nehrinin her iki yakasında kuzey ile doğu bölgeleri üzerinde yer alan bir şehir olup, adının nerden geldiği ile ilgili farklı görüşler olmak üzere tarihte Bağdat köyü olarak anılan bir yerleşim alanından aldığı geçmektedir. Abbâsî Halifesi Ebû Ca'fer el-Mansûr tarafından kurulmuştur. Kuruluşundan Abbâsî Devleti'nin yıkılışına kadar birkaç asır İslâmın başşehir olarak hilâfet merkezi olmuştur. Bağdat ilk dönemlerde İslam merkezi olmak üzere Selçuklu'dan Osmanlı dönemlerine kadar varlığını sürdürmüş ve defalarca tahribata uğramıştır. Günümüzde ise Irak bölgesinin başkenti ve en büyük kenti olarak varlığını sürdürmektedir. Yüzyıllar boyunca İslam dünyasının bilim, kültür ve ticaret merkezi gibi önemli bir role sahiplik yapmış Halife Mansûr'un Kurân'da (el-En'âm 6/127; Yûnus 10/25) cennet, barış yurdu mânasında kullanılan Dâr'üs-selâm kelimesinden ilham alarak "Medîne'tüs- selâm" adını taşıyan kadim tarihi şehirdir.

KÜLTÜR VE SANAT

kübra Küçükbayrak-Ayşe Tüysüz

Sanatçı Ruby Silvius'un klasik tabloları yeniden yorumladığı "şay poşeti" eserlerine birlikte bakalım ;

Eserlerinde 375'ten fazla kullanılmış şay poşeti kullanmıştır.

Poşetlerin üzerindeki sepya lekelerini simüle etmek için tıfdrük mürekkepleri kullanan Ruby, böylelikle baskı üretim sürecinden geçip gravür presiyle bastı.

Zorlu süreçlerden geçirdiği bu harikulade eserler, üzerindeki sanatla görenleri büyülemeye devam ediyor.

Kintsugi - Antik japon felsefesine dayanan; kırılan nesneleri gümüş ve altın ile onarmaktadır.

Kintsugi ile, kırılmanın izleri gizlenmez, tam tersine vurgulanır. Yaşamın hiçbir unsurunu kusur olarak görülmez, tersine ona göre yaşam tüm unsurları ile değerlidir.

Minyatür Sanatı

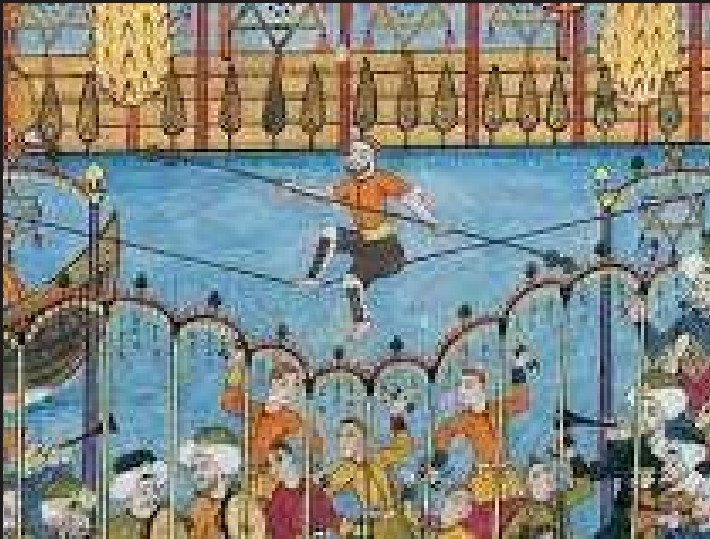
Milattan önce 2. yüzyılda Mısır'da doğup Yunan, Roma, Bizans, İran ve Selçuklu kültürüyle harmanlanarak Osmanlı'ya ulaşmış bir resim sanatıdır.

Minyatür sanatı, çok ince bir işçilik gerektirir. Karşı tarafa anlatılmak istenen, eksiklik olmadan aktarılmaya çalışılır.

Minyatür sanatında genel olarak tarihî, edebî ve ilmî konular işlenirken; Türkler, çoğunlukla tarihi yansıtmayı tercih etmişlerdir.

Minyatür sanatına karşı ilgi azalmakla birlikte dar bir sanatçı çevresinde geleneksel bir sanat olarak sürdürüldü.

Minyatür sanatına baktığımızda ayrıntılar oldukça önemlidir. Anlatılmak istenen hikayenin tüm güzellik ve derinliği bu ayrıntılarda gizlidir.

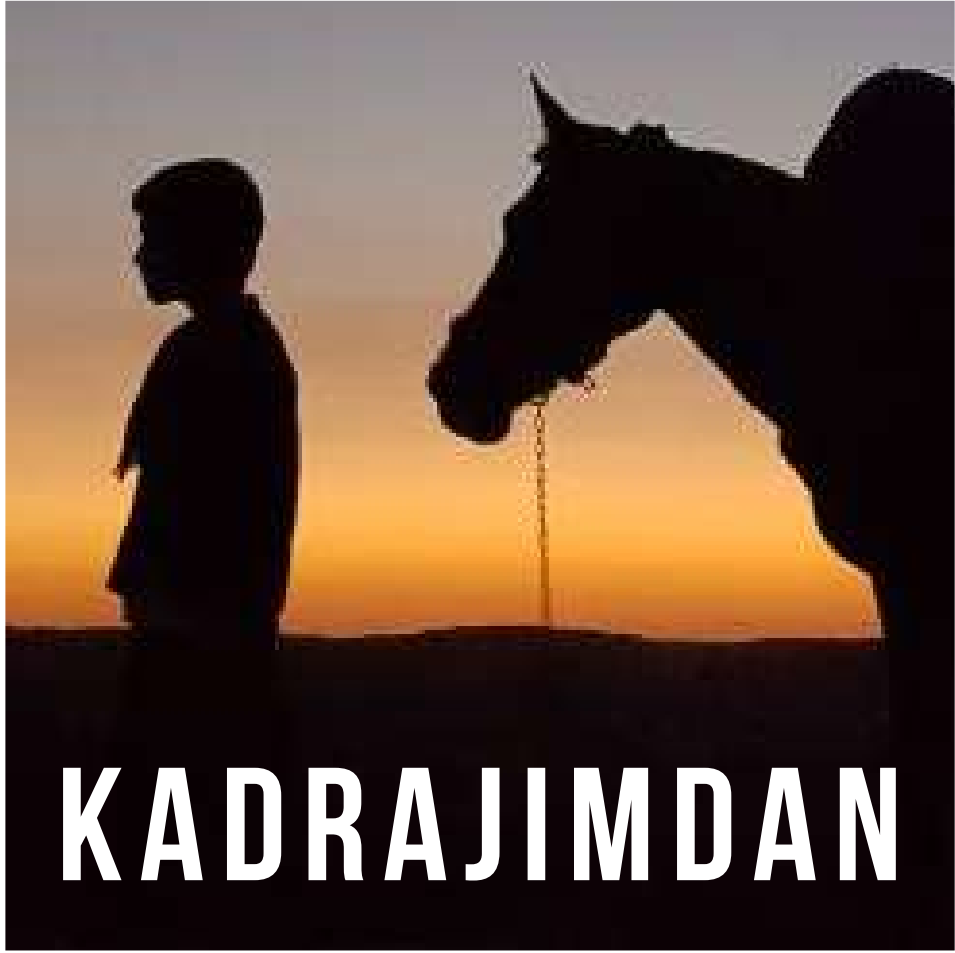
Mikro Sanat

Pirinç tanesinden toplu iğne başına, saç telinden meyve çekirdeğine kadar nakşedilen bir sanat.

Mikro boyuttaki bu çalışmalar farklı bir çizgiyi ve farklı bir üslubu beraberinde getiriyor. Farklı objeler üzerinde farkındalık oluşturmayı ve yeni bir bakış açısı kazandırmayı da amaçlamıştır bu işin ustaları.

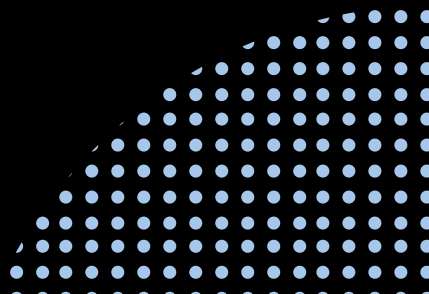
Ustalar eserlerini yer fıstığı kabuğu, kavun çekirdeği, kelebek ve sinek kanatları, balık pulu gibi nesneler üzerine yapıyor.

Sanata yenilikler getiren "mikro art" dünyanın en küçük objelerine çiziliyor.

KADRAJIMDAN

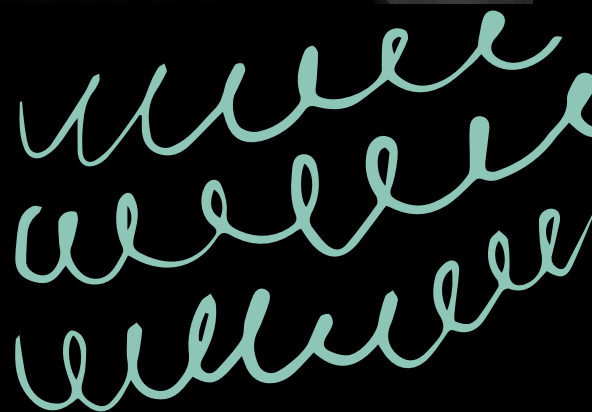
KABALA, ARTUKLU
MARDİN/ 1 TEMMUZ 2017

KAMPÜS

Müslümanların yaşadığımız dünyadaki durumları aşağı yukarı, sağlam ve güçlü bir gemide bulunan bir piyadenin durumuna yakındır. İtikadı sağlam, yani kılıç kullanmakta üstüne yok. Askerliği de fevkalade. Ama piyade olduğunu hiç hesaba katmadan denize açılmak istiyor. Hâlbuki o denizlerde yalnızca tacirler ve korsanlar var, sadece onlar rahatlıkla seyredebiliyorlar. Tüccarlaşmadan ve korsanlaşmadan zaten o denizlerde barınmanın imkanı yok. Htele bir de denizcilikten anlamıyorsanız su üstünde bahadırılık göstermek yerine beceriksizlik göstereceksiniz demektir.

Taşları yemek yasak, İsmet ÖZEL

Hayat akıyor, biteviye, hiç durmadan, hızla akıyor. Bu akışın hızına kendilerini kaptırmış olan bizler de hayatta birlikte hiç durmadan akıp gidiyoruz; Bir türlü duramıyoruz, durmayı beceremiyoruz, üstelik durmamız gerektiğini, durmaya ihtiyaç duyduğumuzu hem de hiç fark etmeden.

H3. İnsan, Düccane CÜNDİOĞLU

Sonuç olarak hepimiz hayattan kopmuş, hepimiz kusurluyuz, neredeyse her birimiz böyleyiz. Hepimiz gerçek hayattan o kadar kopmuş ki bizi hatırlamasına katlanamıyoruz. Hepimiz gerçek hayatı bir çaba, âdeta bir ağır iş olarak görüp, işten işe hayatın kitaplarda daha iyi olduğuna katlıyoruz. Peki, neden söylenip duruyoruz, neden kötü yoldan gidiyoruz da daha fazla şey bekliyoruz? Ne istediğimizi kendimiz de bilmiyoruz. Fevri dualarımız karşılık bulsaydı bizim için daha kötü olurdu. Deneyin bakalım; herhangi birimize biraz daha özgürlük verin, ellerimizi çözün, eylemlerimize daha geniş alan sağlayın, kontrolü azaltın.

.. Sizi temin ederim, yine kontrol altına alınmak için yalvarırdık. İnsan nereye gidebilir ki? Amacını elde ettiğinde kendisine gariplik hissederek. Elde etme sürecine bayılır ama elde etmiş olmaktan pek hoşlanmaz.

Yaratından Notlar, Dostoyevski

Düşünmek bilindiği gibi entelektüel bir deneyimdir. Her türlü entelektüel eylem için olduğu gibi düşünmek için de bilgi, birikim, akli ve nakli eğitim, yani ilim gereklidir. Bezzin Dervişin Kamburu: Risale-i Dünya, Mustafa KORKMAZ

Dünyada kendisi için hiçbir şeyi olmayan insanın bile başkalarına yardım edecek bir şeyi vardır. Hiç olmazsa bir tek sözü.

Yeni Dünya, Sabahattin Ali

'Her perde bir harikayken, hikmetsiz göze her harika bir perdedir.'

|Müslümanca Yaşamak, Rasim ÖZDENÖREN

Geleceği hayal ederken
hissettiğimiz şeyin, oraya
vardığımızda hissedeceğimiz şey
olacağını zannederiz. Ama aslına
bakılırsa, geleceği hayal ederken
hissettiğimiz şey, çoğu zaman
bugün olan şeylere gösterilen bir
tepkidir.

|MuHuluk Beyinde Bařlar,
Daniel GILBERT

Sevgili dost,
"Yaşamak, beraberinde anlamayı
da getirirse gerçekten yaşanmış
olur." Depremi önceden fark edip
uluyan köpeklerden ve sırpınarak
öten kuşlardan bir şeyler ayırmalı
biz. Madem önceden
hissedemiyoruz, bari sonradan bir
şeyler hissetseydik. Madem
kulaklarımız yenildi, kalbimizle
dinleseydik.
(A. Ali URAL, Posta kutusundaki Mızıkla)

"Herkes kendi evinin önünü süpürse sokaklar
tertemiz olur" diye bir laf var ya, sakın
inanmayın, silin kafanızdan. Eğer bu ülkede
kendi evinizin önünü süpürürseniz görevinizi
yapmıyorsunuz demektir. Çıkn ve bütün sokağı
süpürün çünkü herkes evinde sokağını ve ülkesini
televizyondan izliyor ve şöpünü sokağı atıyor.
İşin acı tarafı televizyondan gösterdikleri sokak
sizin gördüğünüz kirli sokaklar değil.
İnin ve sokağı süpürün, kafanızı kaldırıp size şöp
ve laf atanlara bakmadan...

Hayallerinize sıkı sıkı sarılın.
(Şu hortumlu Dünyada Fil yalnız Bir Hayvandır
Ahmet Şenif İZGÖREN)

Dışanda kurulan tabiat dekoru,
içimizde kurulan ruh dekoruna;
dışandaki topoğrafya içimizdeki
topoğrafyaya; dışandaki
mevsimler içimizdeki mevsimlere
benzer. Ya da şöyle söyleyelim:
Tabiat sanki ruhun hâllerini görünür
ve konuşabilir kılmak ve onları
tanıyabilelim diye modeller sunmak
üzere önümüzde gibidir.
(Avarelik Görgüsü- Ahmet Murat)

soran
sorgulayan
bilinçli
gençliğe

gazete ilahiyat
@gazeteilahiyat

[profil düzenle](#)

کبری
@Remrra

Düşünsenize Medine'de yaşıyorsunuz
Allah'ın Rasulü şehrinize hicret ediyor,
O'nu büyük bir coşkuyla
karşıyorsunuz. Çok duygusalım şu
an :'

Betül Kıratlıoğlu
@betul_kiratli

Hoşgeldin ey bizi günahlardan
arındıran! | Ömer b. Hattab (r.a)
[#RamadanMubarak](#) 🌙

Rabia Taşkın
@RTskn4

Uzun zamandır içim kıpır kıpır
olmamıştı.Sen ne güzelsin ey
Ramazan..🌙
[#Ramazan](#) 🌙

Aslı
@yuksekyayla_asl

Öylesine yaşıyoruz.
Boşvermişliğin iliklerimize kadar
işlediği bir zamandayız.
Hayasızlığın, olması gerekenmiş gibi
gösterildiği bu dönem
içersinde,hayatımızın normale
dönmesini beklemek Rabbimize karşı
utanç duygusunu doğuruyor .

Merve Bodır
@merve_bodir

Aydınlık yolu herkes bulur , asıl mesele
karanlık yolda ışık aramak..
-Necip Fazıl Kısakürek

Fatma Moğal
@Fatma_Mogal

Her şey kendi halinde güzel.
Gökyüzüne mavi,yeryüzüne
yeşil,insana edep..

Zübeyir Yoltay
@ZubeyirYoltay

Tevekkül nedir?

Tedbîrini alıp, takdîrini Allah'tan beklemektir. Hastalanan ilaç alır. Fakat iyileştirme kuvvetini ona Allah verir.

İsmet kayan
@IsmetKayan

Ramazanda aç kalan çoktur; lakin oruç tutan azdır. Atalarından gördüğünden, oruçlular mahallesinde yemekten sıkıldığından, kilo vermek arzusunda olduğundan oruç tutanların payına Ramazan mektebinde sadece açlık ve susuzluk düşer.

"Bir Mekteptir Oruç"

Mehmet Hicri
@mhicri135

Cumayı özledim be
Cami de boş yer aramayı,
Hutbe de imamı dinlemeyi,
En çok da sıkışan safları..

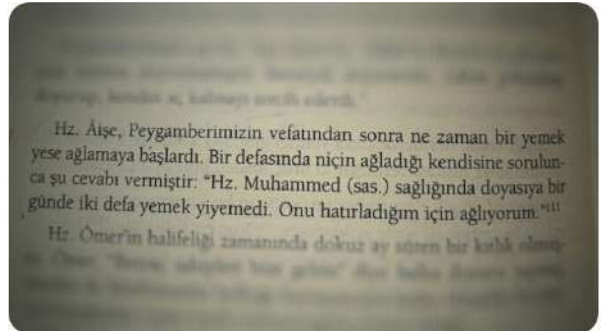
Gökhan ulus
@Gokhan7463

Zaman! Sen ne güzel bir ilaçsın. Gökyüzüne bakarken bazen ayağımızın önünde ki taşı fark edemiyoruz. Onun için gözlerle değil, biraz da kalple yürümek, kalbe huzur, insana insanı hatırlatıyor. Evvela insan olmanın vasıflarını taşıyalım...

Cihat Gündeş
@cihat_gundes

Birde ümmetinin bugün,iki lokma için yaptıklarına bakın.Hiçbir zaman ona layık bir ümmet olamadık. 😞

|ESMA HANİFE

Dünya, geçen ay temiz fitratı ve duru imanıyla vefat eden bir annenin -Esmâ Hanife-nin şehadet haberiyle yer ile yeksan oldu. Nice ölümlere şahitlik ettiğimiz bu dünya, bu defa alışılmışın dışında, bir hayatın son buluşuna tanıklık ettirecektir. Varoluşun ve kimlik dinamizminin yozlaşmaya karşı direndiği bu toplumda; belki de yaşadığı iklimin etkisiyle sade, sakın ve bir o kadar da samimi bir sima olan Esmâ Hanife kardeşimizin örneğinde bir kimliklenme sürecinin başlamasına

vesile olacak yaşantısında nice dersler çıkaracağımız bir hayat sundu bizlere değerli Esmâ Hanife. Geçen ay "Kovid19" sebebiyle vefat ettiği haberini aldığımız daha sonra doğum sebebiyle vefat ettiğini kıymetli eşinden teyit ettiğimiz bilgiyle sizlere de sunmuş olalım. Geçen yıl Fakültemizden mezun olan Esmâ Hanife kardeşimize, Gazete İlahiyat ailesi olarak bu sayıda; "Vefa Köşesi" başlığını ayırmak bizim için büyük bir şeref olacaktır. Bu yazı dizisinde, Esmâ'ya yakın olan

çevrenin yani sınıf arkadaşları ve eşinin duygu yüklü ifadelerini aktaracağız.

"Yalancı dünyaya konup göçenler
Ne söylerler ne bir haber verirler
Üzerinde türlü otlar bitenler
Ne söylerler ne bir haber verirler
(Yunus Emre ks)

Ölüm...

Dünya bir yol insan ise yolcu, sadece insan mı, ve dahi yaratılan her şey. Yol biter yolcu varır toprağa. Ne oluyor burası da neresi, derken karşısında bir komisyon, Rabbin kim, Peygamberin kim, kitabın ne? İşte o zaman Yunus Emre'nin (k.s) dilinden "bir sen varsin senden içeri" bul onu bul ki hoş olsun ölüm olan dünya yaşamı, bul ki kolay olsun yaşam olan berzah âlemi. İnsan, irade sahibi şanslı ve şanssız bir varlıktır. Yasakları terk, emirleri haz eder ise şanslı, yasakları haz emirleri terk eder ise şanssızdır.

Ve kısa bir anı; 2014 senesinde 15.966 km Türkiye'den uzakta Ekvator çizgisi ile yol arkadaşı olan Endonezya dan bir 50 an" geldi Türkiye'ye.

Artık ilim, kapısını açmıştı ona "gel" diyordu. O ise, ben başarmalıyım, diyordu. Zaman ilerledi ve ilerledikçe Türkiye'nin dilini, kültürünü, medeniyetini, örf ve adetini öğrendi ama en çok Urfa'da öğrendi çünkü o Urfa'da okudu. Urfa bir kabustu onun için çünkü ailesi yoktu, yalnızdı. İyi insan-kötü insan, iyi koşul-kötü koşul derken ilerledi ve sarp tepelerden yüksek zirvelere ulaşmalıydı. Artık Urfa onun da gözünde bir Peygamberler şehri idi. Algılayamadığımız bir aşk ile zaman hızla akıyordu. Beş sene bitiverdi bile ve o hep başardı çünkü başaramadığı zaman bile "evet bu benim için kolay" dedi ve gücünü kendine göstermek için de yumruğunu

kaldırıp zayıf kolunun bir türlü görünmeyen kadın kaslarını yukarı doğru çıkarmaya başkaldırıyordu çünkü onun bildiği biri var idi: ALLAH(cc). Ve gerçekten başarıyordu, hayalini kurduğu zirveyi kepini gökyüzüne gurur ile fırlattığında hak etmişti. Allah'a bir daha teşekkür etmişti. Çünkü hep teşekkür etti o. Ve artık ekvator çizgisine geri gidecekti. Zirvede kaldı, zirvede uçtu gitti. Bu can, Endonezyalı ASHMA KHANİFAH idi.

Artık ASHMA canında can taşıyor. Dokuz ay debdebe şatafat derken dünyaya gözlerini açtı Esmenin göz bebeği. Evet bebek göz açtı lakin Esma kapattı gözünü. Zaman durmuştu adeta Esma'yı bilen ve sevenler için. İnsan kusur ile her an hemhâldir ona rağmen belki de o tertemiz bir melek idi ve belki de tek farkı, o insan bedenine bürünmesi idi. Artık Esma bizimle değil o hayır'da biz savaşta, o galip biz mağlup belki de Esma gerçek bir şehadete asıl zirveye ulaşmıştır. Biricik kızının da Esma misli dürüst, cesaretli, iman dolu İslâmiyet'e yakışır bir fert olması ümidi ile selametle.

"Esma çok iyi bir insan ve herkes tarafından da çok sevilirdi. Kendi kültürünü burada da devam ettirip kendine has giyinir, sınıfta sandviç ve meyve suyu ile kahvaltısını yapardı. Türk kahvaltısına alışamadığını söylerdi ve çok tatlı bir insandı. Gidişi bizi çok üzdü."

"Esma arkadaşımız, çoğunlukla içine kapanık bir insandı. Yanına gidip konuşmaya çalıştığımızda çok konuşmazdı ama ben zorlardım onunla konuşmak için zorla da olsa bir şeylerden bahsedirdi. Haliyle ilk zamanlar farklı bir coğrafya farklı bir ülkeye geldiği için zorluklar yaşıyordu. Ama ilerleyen yıllarda alıştıkça daha az zorlanmaya başladı. Babası istemiş yurt dışında üniversite okumasını ve O'da Türkiye'yi tercih etmişti. İyi ki de Türkiye'ye gelmiş. Onun gibi değerli ve iyi niyetli bir insanı tanımış olduk. Esma iyi ki bizim hayatımıza dahil oldu. Çok nahif, çekingen, duygusal bir insandı. Esma kimseyi incitmez, incitmemek için çok gayret gösterirdi. Sınavlarında ve derslerinde çok başarılı, azimli bir insandı. Esma bize çok söyleyemezdi, utanırdı ama memleketi Endonezya'da daha aktif bir insanmış. iklimini yaymak için çok uğraş gösterirdi. Esma'nın vefat haberini ilk duyduğumuzda hiçbirimiz inanmak istemedik. Biz Esma'dan çok razıydık. Rabbim de Esma'dan razı olsun."

"Esma ile 4 yıl aynı sınıftaydık. 4 yıl boyunca ne bir insana kötü bir şey söylediğini duydum ne de onun hakkında kötü bir şey işittim. Nazik, çekingen bir insandı. Bizlerle konuşurken çok dikkatli olmaya çalışırdı, kimseyi kırmak üzme istemezdi. Kültür farkından dolayı biz de onunla konuşurken gerçekten dikkatli konuşmaya çalışıyorduk. Esma'yı biri övdüğü zaman sanki o an suçluymuş gibi renkten renge girerdi. Aslında o an en masum kişi o olurdu. Esma ile konuşmak istediğimiz zaman, bazen geri durur konuşmak istemezdi. Ama bazen de sanki 40 yıllık dostmuşuz gibi bir samimiyet ile yaklaşırdı bize. Bize yaşadığı yeri, ailesini anlatırdı. Anlatırken duygulanırdı. 4.sınıfta mezun olacağımız için herkes birbirleriyle anı biriktirmek istedi. Ben ve birkaç arkadaşım da kendi aramızda konuşurken, o güne kadar Esma ile okul dışında hiç aynı ortamda bir araya gelmediğimizi fark ettik. Esma'ya bir gün okul dışında bir yerlerde buluşalım dediğimizde gerçekten çok mutlu oldu. Ve daha önce biz bu teklif ile Esma'ya gitmediğimize çok üzüldük. O da daha önce kimseyle bir yere gitmediğini, çekindiğini söyledi. Galiba biz sözlerinden anladığımız kadarıyla kimse ona böyle bir teklifle gitmemişti. Ama ne kadar uğraşsak ta Esma ile bir türlü buluşamadık. Çünkü gününü ortak bir kararla herkesin müsait olduğu güne ayarlamaya çalışıyorduk, ki buna Esma da dahildi. Ama Allah tarafından tam gideceğimiz gün Esma'nın elinde olmadan işi çıkıyordu. Bu sebeple bize karşı çok mahcup oluyordu. Bu durum iki üç kez tekrar edince mahcup oluyordu her seferinde. Esma ile dışarı çıkma etkinliğimiz kaldı. Ama keşke kalmasaymış. Yine bir gün 4. Sınıfta Esma sınıfımızın mezuniyet kinasına gelmek istedi. İlk başlarda istemiyordu ama sanki herkes onun gelmesini istediği için o da kimseyi kırmamak adına gelmek istedi. Çünkü sınıfla ortak bir şey yapmayı gerçekten çok istiyordu. Hatta ne giyebileceğini bize sordu, sonuçta onun için kına değişik bişeydi. Ne giyileceğini, ne yapılacağını bilmiyordu. Elimizden geldiğince ona anlattık. Kendi kültürüne uygun bir kıyafetle gelip gelemeyeceğini sormuştu bize. Biz de ona gelebileceğini söyleyince mutlu olmuştu. Yani Esma sınıfın kinasına gelecekti. Hem de kendi yöresel kıyafetiyle. Ama bu sefer de Esma biraz korkmuştu. Akşam saatlerinde olacağı için biz o konuda da ona yardımcı olacağımızı söyledik. Hatta birimiz Esma'yı yurttan alıp tekrar yurda bırakacaktı. Ama Esma'nın korkusu dinmediği için ve galiba ailesine sorduğunda olumsuz cevap aldığı için Esma kınaya gelemedi. Böyle bir anımız olmuştu."

Eşi'nin Mesajı

"Ashma şanlıurfa şehrine geldiğinde ilk zamanlarda çok mutsuz ve üzgün hissediyordu kendini. Bunun sebebi ise fakültede kendi ülkesinden hiç kimse olmadığı için yalnızlık çekmesiydi. Günler günleri takip etti ve sonunda Ashma Türk kültürüne, iklimine ve oradaki çevresine alıştı. Daha sonra ise şanlıurfa şehrine âşık oldu, çünkü bu şehrin çok derin ve çok eski bir tarihselliğı vardı. Ashma karakterinde asla pes etmeyen güçlü bir kadındır. Karşısına çıkan her problemle mücadele etme konusunda çok azimli biriydi. Ashma aynı zamanda derslerinde çok çalışkan bir öğrenciydi. Bana anlattığı başarı durumunda daima yüksek notlarla dersleri geçtiğini biliyorum. Zaten her zaman çok sıkı çalışan biri olmuştur. Onun günleri hep öğrenmek ve ibadet etmekle doluydu. Ashmahın öğrenciliğı sürecinde uluslararası telefon konuşmaları tek iletişim şeklimiz olmasından kaynaklı muhabbet ilişkimizde zaman zaman zorluklar yaşadığımız oluyordu. Bazı iletişim kazaları ve yanlış anlaşılmalr gibi. Ancak bu durum az sayıda ve nadiren oluyordu. Sonrasında hep birbirimizi hoş görürdük."

When ashma firstcame to the city of Sanliurfa. Ashma always feels sadness. Because he was just alone in college there were no friends from his country. Day after day. Finally, the ashma got used to its environment, climate and Turkish culture. Until Ashma can have a good friend in Sanliurfa. And he fell in love with the city of Sanliurfa. Because Sanliurfa has a lot of history Ashma's character is a woman who never gives up. She is a woman who is strong in dealing with every problem that exists. He is a studious student. The achievements that he had told me were, he always got high scores. Because he always studied hard. The day is full of study and worship. The difficulty of experience in matters of love is when we have long-distance communication. We love miscommunication. But only briefly. Then we forgive each other)

Gazete İlahiyat Ekibi/
4-B Sınıfı(Esma'nın Arkadaşları

HARRAN ÜNİVERSİTESİ 2020

@gazete.ilahiyat

@gazeteeilahiyat

gazeteeilahiyat@gmail.com

